

Den Europæiske Unions Tidende

C 93

48. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

16. april 2005

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2005/C 93/01	Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. februar 2005 i sag C-141/02 P, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod T-Mobile Austria GmbH (Appel — EF-traktatens artikel 90, stk. 3 (nu artikel 86, stk. 3, EF) — afgiftsbeløb pålagt GSM-operatører af Republikken Østrig — delvis afvisning af klagen — formaliteten)	1
2005/C 93/02	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. februar 2005 i de forenede C-453/02 og C-462/02 (angående anmodninger om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof): Finanzamt Gladbeck mod Edith Linneweber og Finanzamt Herne-West mod Savvas Akritidis (Sjette momsdirektiv — afgifts-fritagelse for hasardspil — fastlæggelse af betingelser og begrænsninger for fritagelsen — opkrævning af afgift for spil, der afholdes andre steder end i offentlige kasinoer — overholdelse af princippet om afgiftsneutralitet — artikel 13, punkt B, litra f) — direkte virkning)	1
2005/C 93/03	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. februar 2005 i sag C-134/03 (angående en anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di pace di Genova-Voltri): Viacom Outdoor Srl mod Giotto Immobiliare SARL (Fri udveksling af tjenesteydelser — konkurrence — opklæbning af reklameplakater — nationale bestemmelser, der indfører en kommunal afgift på reklame — det offentliges opklæbning af plakater — det offentliges beføjelse til at indføre bestemmelser om opklæbning af reklameplakater — intern afgift, der ikke medfører forskelsbehandling)	2
2005/C 93/04	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. februar 2005 i sag C-320/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — direktiv 2000/43/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	2
2005/C 93/05	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. februar 2005 i sag C-327/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland (Traktatbrudssag — direktiv 2000/43/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	3

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 93/06	Domstolens kendelse (Anden Afdeling) af 1. december 2004 i sag C-498/01 P, Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) mod Zapf Creation AG (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — absolutte registreringshindringer — artikel 7, stk. 1, litra b) og c) — ordkombinationen »New Born Baby« — uforment at træffe afgørelse) 3	3
2005/C 93/07	Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 16. december 2004 i sag C-222/03 P, Associazione Produttori Olivicoli Laziali (APOL) og Associazione Italiana Produttori Olivicoli (AIPO) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — EUGFL — forbedring af betingelserne for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter — projekt til opførelse af et anlæg til oplagring, forarbejdning og afsætning af olivenolie — proportionalitetsprincippet — force majeure — ret til kontradiktion) 4	4
2005/C 93/08	Sag C-12/05 P: Appel iværksat den 18. januar 2005 af H. Meister til prøvelse af dom afsagt den 28. oktober 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-76/03, H. Meister mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) 4	4
2005/C 93/09	Sag C-18/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. juli 2004 af Commissione Tributaria Provinciale di Napoli i sagen Casa di Cura Privata Salus SpA mod Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4 5	5
2005/C 93/10	Sag C-19/05: Sag anlagt den 20. januar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Danmark 5	5
2005/C 93/11	Sag C-20/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. december 2004 af Tribunale Civile e Penale di Forlì i straffesagen mod K.J.W. Schwibbert 6	6
2005/C 93/12	Sag C-28/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 18. januar 2005 af College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen 1) G.J. Dokter, 2) Maatschap Van den Top og 3) W. Boekhout mod Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit 6	6
2005/C 93/13	Sag C-34/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse truffet den 26. januar 2005 af College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen Maatschap J. en G.P. en A. Schouten mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit 7	7
2005/C 93/14	Sag C-35/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 23. juni 2004 og 10. november 2004 af Corte Suprema di Cassazione i sagen Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH mod Ministero delle Finanze 8	8
2005/C 93/15	Sag C-40/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse truffet den 1. februar 2005 af Överklagandenämnden för högskolan i sagen Kaj Lyyski mod Umeå universitet 8	8
2005/C 93/16	Sag C-41/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 24. januar 2005 af Tribunal de première instance de Liège (Belgien) i sagen Air Liquide Industries Belgium SA mod Province de Liège 9	9
2005/C 93/17	Sag C-42/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 20. januar 2005 af Cour de cassation de Belgique (Første Afdeling) i sagen État belge mod Ring Occasions og Fortis Banque 9	9

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 93/18	Sag C-45/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved beslutning truffet den 2. februar 2005 af College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen Maatschap Schonewille-Prins mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	10
2005/C 93/19	Sag C-46/05: Sag anlagt den 7. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	10
2005/C 93/20	Sag C-50/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 4. februar 2005 af Korkein Hallinto-oikeus i sagen Maija Terttu Inkeri Nikula	11
2005/C 93/21	Sag C-54/05: Sag anlagt den 9. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland	11
2005/C 93/22	Sag C-56/05: Sag anlagt den 9. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	12
2005/C 93/23	Sag C-58/05: Sag anlagt den 10. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige	13
2005/C 93/24	Sag C-60/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. december 2004 af Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia i sagen WWF Italia m.fl. mod Regione Lombardia; intervenient til støtte for sagsøgte: Associazione migratoristi italiani	13
2005/C 93/25	Sag C-66/05: Sag anlagt den 14. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	14
2005/C 93/26	Sag C-72/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 1. februar 2005 af Finanzgericht München i sagen Hausgemeinschaft Jörg und Stefanie Wollny mod Finanzamt Landshut	14
2005/C 93/27	Sag C-76/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 27. januar 2005 af Finanzgericht Köln i sagen Herbert Schwarz og Marga Gootjes-Schwarz mod Finanzamt Bergisch Gladbach	15
2005/C 93/28	Sag C-78/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 19. januar 2005 af Tribunale di Livorno i sagen Umberto Gentilini mod Dal Colle Industria Dolciaria SpA	15
2005/C 93/29	Sag C-79/05: Sag anlagt den 17. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	16
2005/C 93/30	Sag C-81/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. januar 2005 af Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social i sagen Anacleto Cordero Alonso mod Fondo de Garantía Salarial	16
2005/C 93/31	Sag C-82/05: Sag anlagt den 17. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	17
2005/C 93/32	Sag C-84/05: Sag anlagt den 18. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	18
2005/C 93/33	Sag C-85/05: Sag anlagt den 18. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	18

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 93/34	Sag C-86/05: Sag anlagt den 18. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	19
2005/C 93/35	Sag C-87/05: Sag anlagt den 18. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	19
2005/C 93/36	Sag C-88/05: Sag anlagt den 18. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland	19
2005/C 93/37	Sag C-94/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 9. december 2004 af Bundesverwaltungsgericht i sagen Emsland-Stärke GmbH mod Bezirksregierung Weser-Ems	20
2005/C 93/38	Sag C-95/05: Sag anlagt den 21. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	21
2005/C 93/39	Sag C-96/05: Sag anlagt den 21. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	21
2005/C 93/40	Sag C-99/05: Sag anlagt den 24. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland	21
2005/C 93/41	Sag C-105/05: Sag anlagt den 3. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland	22
2005/C 93/42	Sag C-107/05: Sag anlagt den 3. marts 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland	22
2005/C 93/43	Slettelse af sag C-165/02	23
2005/C 93/44	Slettelse af sag C-272/02	23
2005/C 93/45	Slettelse af sag C-501/03	23
2005/C 93/46	Slettelse af sag C-100/04	23
	RETEN I FØRSTE INSTANS	
2005/C 93/47	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 3. februar 2005 i sag T-19/01, Chiquita Brands International, Inc. m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Fælles markedsordning — bananer — erstatningssøgsmål — forordning nr. 2362/98 — WTO-aftalen og hertil knyttede aftaler — henstillinger og afgørelser fra WTO's tvistbilægelsesorgan)	24
2005/C 93/48	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 3. februar 2005 i sag T-139/01, Comafrika SpA og Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Fælles markedsordning — bananer — indførsel fra AVS-staterne og tredjelande — forordning (EF) nr. 896/2001 — forordning (EF) nr. 1121/2001 — annulationssøgsmål — formaliteten — individuelt berørt person — erstatningssøgsmål)	24

2005/C 93/49	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. februar 2005 i sag T-256/01, Norman Pyres mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — udvælgelsesprocedure til ansættelse af midlertidigt ansatte — ikke adgang til prøverne — aldersgrænse — princippet om forbud mod forskelsbehandling) 25	25
2005/C 93/50	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. februar 2005 i sag T-169/02, Cervecería Modelo, SA de CV mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om et EF-figurmærke i form af en ølflaske med ordbeholdningen »negra modelo« — ældre nationalt figurmærke Modelo — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94) 25	25
2005/C 93/51	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. februar 2005 i sag T-296/02, Lidl Stiftung & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — indsigelsessag — risiko for forveksling — ansøgning om LINDENHOF som EF-varemærke — det ældre ord- og figurmærke LINDERHOF — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94) 26	26
2005/C 93/52	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 1. februar 2005 i sag T-57/03, Société provençale d'achat et de gestion (SPAG) SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — indsigelsessag — EF-varemærkeansøgning om ordmærket HOOLIGAN — de ældre ordmærker OLLY GAN — faktiske eller retlige oplysninger, der ikke er fremlagt for Harmoniseringskontoret — formaliteten — risiko for forveksling) 26	26
2005/C 93/53	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 3. februar 2005 i sag T-137/03, Ornella Mancini mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — stilling som lægekonsulent — ændring af meddelelsen om ledig stilling — magtfordrejning — udvælgelseskomitéens sammensætning — sammenligning af fortjenester — åbenbart urigtigt skøn — ligebehandling mellem mænd og kvinder — erstatningssøgsmål) 27	27
2005/C 93/54	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 3. februar 2005 i sag T-172/03, Nicole Heurtaux mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — afslag på forfremmelse — manglende begrundelse — sammenligning af fortjenester — annullationssøgsmål) 27	27
2005/C 93/55	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. februar 2005 i sag T-284/03, Rosalinda Aycinena mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — indplacering i højere lønklasse inden for stillingsgruppen — indplacering på løntrin) 27	27
2005/C 93/56	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. februar 2005 i sag T-354/03, Gemma Reggimenti mod Europa-Parlamentet (Tjenestemænd — godtgørelse af rejseudgifter for barn, over for hvem der består forsørgerpligt — deling i tilfælde af to tjenestemandsansatte ægtefællers skilsmisse) 28	28
2005/C 93/57	Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 31. januar 2005 i sag T-447/04 R, Capgemini Nederland BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Offentlige tjenesteydelsesaftaler — EF-udbudsprocedure — sag om foreløbige forholdsregler — fumus boni juris — uopsættelighed) 28	28
2005/C 93/58	Sag T-496/04: Sag anlagt den 23. december 2004 af NORTRAIL Transport GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber 29	29
2005/C 93/59	Sag T-11/05: Sag anlagt den 18. januar 2005 af Wieland Werke AG, Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H. og Austria Buntmetall AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber 29	29
2005/C 93/60	Sag T-31/05: Sag anlagt den 25. januar 2005 af Sergio Rossi SpA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) 30	30

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 93/61	Sag T-34/05: Sag anlagt den 31. januar 2005 af Bayer CropScience AG, Makhteshim Agan Holding BV, Alfa Agricultural Supplies S.A. og Aragonesas Agro S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	31
2005/C 93/62	Sag T-36/05: Sag anlagt den 31. januar 2005 af Coats Holdings Limited og J P Coats Limited mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	32
2005/C 93/63	Sag T-40/05: Sag anlagt den 28. januar 2005 af Ritec International Limited mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	33
2005/C 93/64	Sag T-41/05: Sag anlagt den 28. januar 2005 af Dimon Incorporated mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	33
2005/C 93/65	Sag T-42/05: Sag anlagt den 31. januar 2005 af Rhiannon Williams mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	34
2005/C 93/66	Sag T-45/05: Sag anlagt den 31. januar 2005 af Micronas GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	35
2005/C 93/67	Sag T-47/05: Sag anlagt den 31. januar 2005 af Pilar Ange Serrano m.fl. mod Europa-Parlamentet	36
2005/C 93/68	Sag T-48/05: Sag anlagt den 28. januar 2005 af Yves Franchet og Daniel Byk mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	36
2005/C 93/69	Sag T-55/05: Sag anlagt den 31. januar 2005 af Rijn Schelde Mondia France mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	37
2005/C 93/70	Sag T-58/05: Sag anlagt den 3. februar 2005 af Isabel Clara Centeno Mediavilla m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	38
2005/C 93/71	Sag T-60/05: Sag anlagt den 2. februar 2005 af Union française de l'express (UFEX) m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	39
2005/C 93/72	Sag T-76/05: Sag anlagt den 18. februar 2005 af Dario Scotto mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	40
2005/C 93/73	Sag T-77/05: Sag anlagt den 19. februar 2005 af Andrea Balduini mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	40
2005/C 93/74	Sag T-82/05: Sag anlagt den 17. februar 2005 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	41
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
		
	III <i>Oplysninger</i>	
2005/C 93/75	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 82 af 2.4.2005	42

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 22. februar 2005

i sag C-141/02 P, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod T-Mobile Austria GmbH ⁽¹⁾

(Appel — EF-traktatens artikel 90, stk. 3 (nu artikel 86, stk. 3, EF) — afgiftsbeløb pålagt GSM-operatører af Republikken Østrig — delvis afvisning af klagen — formaliteten)

(2005/C 93/01)

(Processprog: tysk)

I sag C-141/02 P, angående appel i henhold til artikel 49 i Domstolens statut, iværksat den 15. april 2002, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: W. Mölls og K. Wiedner), støttet af Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og F. Million), de andre parter i sagen: T-Mobile Austria GmbH, tidligere max.mobil Telekommunikation Service GmbH, Wien (Østrig), (avocats: A. Reidlinger, M. Esser-Wellié og T. Lübbig), Kongeriget Nederlandene (befuldmægtiget: H.G. Sevenster), har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas og A. Borg Barthet samt dommerne J.-P. Puissechot (refererende dommer), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, M. Ilešić, J. Malenovský, J. Klučka og U. Lohmus; generaladvokat: M. Poiares Maduro; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 22. februar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Dommen, der blev afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 30. januar 2002, max.mobil mod Kommissionen (sag T-54/99), ophæves.

2) Sagen, som selskabet max.mobil Telekommunikation Service GmbH har anlagt ved De Europæiske Fællesskabets Ret i Første Instans, afvises.

3) Selskabet T-mobile Austria GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 169 af 13.7.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 17. februar 2005

i de forenede C-453/02 og C-462/02 (angående anmodninger om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof): Finanzamt Gladbeck mod Edith Linneweber og Finanzamt Herne-West mod Savvas Akritidis ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — afgiftsfritagelse for hasardspil — fastlæggelse af betingelser og begrænsninger for fritagelsen — opkrævning af afgift for spil, der afholdes andre steder end i offentlige kasinoer — overholdelse af princippet om afgiftsneutralitet — artikel 13, punkt B, litra f) — direkte virkning)

(2005/C 93/02)

(Processprog: tysk)

I de forenede sager C-453/02 og C-462/02, angående anmodninger om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) ved afgørelser af 6. november 2002, indgået til Domstolen den 13. henholdsvis den 23. december 2002 i sagerne: Finanzamt Gladbeck mod Edith Linneweber (sag C-453/02) og Finanzamt Herne-West mod Savvas Akritidis (sag C-462/02), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann og R. Schintgen (refererende dommer); generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 17. februar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 13, punkt B, litra f), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning, hvorefter al drift af hasardspil og spilleautomater er fritaget for moms, når den foregår i godkendte offentlige kasinoer, mens andre erhvervsdrivendes udøvelse af en tilsvarende virksomhed ikke er omfattet af denne afgiftsfritagelse.
- 2) Artikel 13, punkt B, litra f), i sjette direktiv 77/388 har direkte virkning, således at en person, der driver virksomhed med hasardspil og spilleautomater kan påberåbe sig denne bestemmelse for de nationale domstole med henblik på at tilsidesætte regler i national ret, der er uforenelige hermed.

(¹) EUT C 70 af 22.3.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 17. februar 2005

i sag C-134/03 (angående en anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di pace di Genova-Voltri):
Viacom Outdoor Srl mod Giotto Immobiliare SARL (¹)

(Fri udveksling af tjenesteydelser — konkurrence — opklæbning af reklameplakater — nationale bestemmelser, der indfører en kommunal afgift på reklame — det offentliges opklæbning af plakater — det offentliges beføjelse til at indføre bestemmelser om opklæbning af reklameplakater — intern afgift, der ikke medfører forskelsbehandling)

(2005/C 93/03)

(Processprog: italiensk)

I sag C-134/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Giudice di pace di Genova-Voltri (Italien) ved afgørelse af 10. marts 2003, indgået til Domstolen den 25. marts 2003, i sagen: Viacom Outdoor Srl mod Giotto Immobiliare SARL, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas (refererende dommer), og dommerne A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, J. Malenovský og U. Lohmus; generaladvokat: J. Kokott;

justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 17. februar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) De præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 82 EF, 86 EF, 87 EF og 88 EF afvises.
- 2) Artikel 49 EF er ikke til hinder for opkrævning af en afgift som den kommunale reklameafgift, der er indført ved decreto legislativo n° 507 – Revisione ed armonizzazione dell'imposta comunale sulla pubblicità e del diritto sulle pubbliche affissioni (lovdekret nr. 507 – revision og harmonisering af den kommunale afgift på reklame og af gebyret for opklæbning af plakater) af 15. november 1993.

(¹) EUT C 146 af 21.6.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 24. februar 2005

i sag C-320/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2000/43/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2005/C 93/04)

(Processprog: fransk)

I sag C-320/04, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 27. juli 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: D. Martin) mod Storhertugdømmet Luxembourg (befuldmægtiget: S. Schreiner), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne J. Makarczyk og J. Klučka (refererende dommer); generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 24. februar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse, idet det ikke vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.

2. Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

DOMSTOLENS KENDELSE

(⁽¹⁾) EUT C 228 af 11.9.2004.

(Anden Afdeling)

af 1. december 2004

i sag C-498/01 P, Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) mod Zapf Creation AG (⁽¹⁾)

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 24. februar 2005

i sag C-327/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland (⁽¹⁾)

(2005/C 93/06)

(Processprog: tysk)

(Traktatbrudssag — direktiv 2000/43/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2005/C 93/05)

(Processprog: finsk)

I sag C-327/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: D. Martin og M. Huttunen) mod Republikken Finland (befuldmægtiget: T. Pynnä), angående traktatbrudssag i henhold til artikel 226 EF, indgået den 27. juli 2004, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne J. Makarczyk og J. Klučka (refererende dommer); generaladvokat: P. Leger; justitssekretær: R. Grass, den 24. februar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse, idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet for så vidt angår Åland.

2. Republikken Finland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

(⁽¹⁾) EUT C 239 af 25.9.2004.

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — absolutte registreringshindringer — artikel 7, stk. 1, litra b) og c) — ordkombinationen »New Born Baby« — uforment at træffe afgørelse)

I sag C-498/01 P, Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: A. von Mühlendahl, M. Schennen og C. Röhl Søberg), støttet af: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ved K. Manji, som befuldmægtiget, bistået af barrister M. Tappin, den anden part i appelsagen: Zapf Creation AG, Rödental (Tyskland), ved Rechtsanwalt A. Kockläuner og Patentanwalt S. Zech, angående appel i henhold til artikel 49 i EF-statutten for Domstolen, iværksat den 20. december 2001, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J.-P. Puissochet (refererende dommer) og R. Schintgen; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 1. december 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Det er uforment at træffe afgørelse i den appelsag, der er anlagt af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM).

2) Zapf Creation AG betaler omkostningerne i appelinstanten.

3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer selv sine omkostninger.

(⁽¹⁾) EFT C 56 af 2.3.2002.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Femte Afdeling)

af 16. december 2004

i sag C-222/03 P, Associazione Produttori Olivicoli Laziali (APOL) og Associazione Italiana Produttori Olivicoli (AIPO) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Appel — EUGFL — forbedring af betingelserne for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter — projekt til opførelse af et anlæg til oplagring, forarbejdning og afsætning af olivenolie — proportionalitetsprincippet — force majeure — ret til kontradiktion)

(2005/C 93/07)

(Processprog: italiensk)

I sag C-222/03 P, Associazione Produttori Olivicoli Laziali (APOL) og Associazione Italiana Produttori Olivicoli (AIPO) ved advokater E. Cappelli, P. De Caterini og A. Bandini, den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: L. Visaggio og C. Cattabriga, bistået af advokat M. Moretto), angående appel i henhold til artikel 56 i EF-statutten for Domstolen, iværksat den 21. maj 2003, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne G. Gulmann og J. Klucka (refererende dommer); generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 16. december 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Appellen forkastes.

2) Associazione Produttori Olivicoli Laziali og Associazione Italiana Produttori Olivicoli betaler omkostningerne i forbindelse med appellen.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 19.7.2003.

Appel iværksat den 18. januar 2005 af H. Meister til prøvelse af dom afsagt den 28. oktober 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-76/03, H. Meister mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-12/05 P)

(2005/C 93/08)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. januar 2005 iværksat appel af H. Meister ved advokat P. Goergen, til prøvelse af dom afsagt den 28. oktober 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-76/03, H. Meister mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM).

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Appellen antages til realitetsbehandling og appellanten gives medhold.
2. Som følge heraf ophæves den af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) afsagte dom af 28. oktober 2004 i sag T-76/03, med undtagelse af bestemmelserne i den anfægtede doms præmis 202-208, hvori Retten fastslår, at KHIM's præsident har begået en tjenstlig fejl, der kan medføre erstatning.
3. Domstolen afgør endeligt sagen, subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse, og der gives appellanten medhold i de påstande, som denne har nedlagt i første instans.
4. Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger ved begge instanser.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Retten har dels begrundet sin dom fejlagtigt, utilstrækkeligt og modstridende, dels begået retlige fejl.

Den fejlagtige begrundelse består for det første i en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder. Retten har nemlig foretaget en usaglig udvælgelse samt en urigtig fastlæggelse af faktiske oplysninger. Den består dernæst i en forkert retlig bedømmelse af den anfægtede afgørelse, og nærmere bestemt i en afvisning af at kvalificere denne som en disciplinær sanktion. Retten har ligeledes begået en fejl i begrundelsen ved at tillægge administrationen et vidt skøn ved bedømmelsen af tjenestens interesse, hvilket fratager forpligtelsen til at tage hensyn til tjenestemandens interesse enhver relevans, samt ved at fastslå,

at domstolskontrollen vedrørende overholdelsen af forpligtelsen angående tjenestens interesse bør begrænses til spørgsmålet om, hvorvidt ansættelsesmyndigheden har anvendt sit skøn åbenbart urigtigt. Retten har i øvrigt foretaget en urigtig bedømmelse af tjenestens interesse og har ikke taget hensyn til tjenstemandens interesse. Retten har ligeledes foretaget en urigtig anvendelse af proportionalitetsprincippet ved at fastslå, at den anfægtede afgørelse overholdt dette princip, selv om denne hverken var en passende foranstaltning eller det mindste tvingende. Retten har endvidere begået en fejl ved vurderingen af, om den nye stilling var ækvivalent eller sammenlignelig med den tidligere stilling. Ifølge Rettens begrundelse overholder enhver omplacering, der er knyttet sammen med den lønklasse, som indehaves for nærværende, nemlig kriteriet om stillingernes ækvivalens. Endelig har Retten ikke anført, hvilke oplysninger den har lagt til grund ved vurderingen af det af sagsøgeren lidte ikke-økonomiske tab.

Retten har ligeledes begået flere retlige fejl. Den har for det første fritaget afgørelsen om omplacering som værende blot en intern forvaltningsmæssig afgørelse fra begrundelsesforpligtelsen, en forpligtelse, der er et almindeligt retsprincip. Retten har dernæst begået en retlig fejl ved ikke at fastslå, at der er sket tilsidesættelse af retten til en retfærdig rettergang til skade for sagsøgeren. Retten har ligeledes begået en retlig fejl hvad angår anvendelsen af retten til ytringsfrihed ved ikke klart at have taget stilling til omfanget af den ret til ytringsfrihed, som burde tilkomme sagsøgeren i det foreliggende tilfælde. Endelig har Retten foretaget en retlig fejl ved anvendelsen af sagsøgerens ret til kontradiktion og navnlig af retten til at blive hørt forud for afgørelsen om omplacering.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. juli 2004 af Commissione Tributaria Provinciale di Napoli i sagen Casa di Cura Privata Salus SpA mod Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4

(Sag C-18/05)

(2005/C 93/09)

(Processprog: italiensk)

Ved Tributaria Provinciale di Napoli afsagt den 15. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. januar 2005, har Commissione Tributaria Provinciale di Napoli i sagen Casa di Cura Privata Salus SpA mod Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4 forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Tager fritagelsen for afgift i artikel 13, punkt B, litra c), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 ⁽¹⁾ sigte på den indgående moms, der erlægges ved erhvervelse af goder, der anvendes med henblik på afgiftsfritaget virksomhed, eller på de tilfælde, hvor den afgiftspligtige person har erhvervet goder med henblik på sådan virksomhed og herefter beslutter sig for at overdrage de pågældende goder til andre afgiftspligtige personer?
2. Indeholder artikel 13, punkt B, litra c), bestemmelser, der er ubetingede og tilstrækkeligt præcise, og som følgelig har direkte virkning i national ret?
3. Hvilken betydning skal bestemmelsen i direktivets artikel 13, stk. 1, hvorefter medlemsstaterne ved gennemførelsen af bestemmelserne skal fastsætte de nødvendige betingelser med henblik på at »forhindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug« (artikel 13, punkt B, litra c), tillægges ved vurderingen af spørgsmålet om direktivets direkte virkning?

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

Sag anlagt den 20. januar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Danmark

(Sag C-19/05)

(2005/C 93/10)

(Processprog: dansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 20. januar 2005 (fax 14.1.) anlagt sag mod Kongeriget Danmark af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved N. B. Rasmussen og G. Wilms, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Danmark ved ikke at have betalt Kommissionen et beløb på 18 687 475 DKK i egne indtægter samt moranter heraf fra den 27. juli 2000, har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler det i henhold til fællesskabsretten og særligt EF-traktatens artikel 10 samt artikel 2 og 8 i Rådets afgørelse 94/728/EF, Euratom ⁽¹⁾ af 31. oktober 1994 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter;
- Kongeriget Danmark tilpligtes at afholde de med sagen forbundne omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Det i påstanden nævnte beløb udgør den told de danske toldmyndigheder har forsømt at opkræve i perioden 1994-1997 af en virksomhed, de nævnte myndigheder fejlagtigt havde givet tilladelse til at indføre visse varer til nulsats. Tilladelsen var givet, som vedrørende varer bestemt til indbygning i, eller som udstyr eller udrustning til, skibe, både eller fartøjer i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ⁽¹⁾ af 23. juli 1987, om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, bilag 1, afsnit II. Varerne var imidlertid bestemt til fremstilling af containere, og kunne, som også senere erkendt af de danske myndigheder, ikke være omfattet af den nævnte bestemmelse.

De danske myndigheder har retstridigt undladt at stille de nævnte beløb i egne indtægter til Kommissionens rådighed. De anbringender der gøres gældende i denne henseende svarer til de anbringender Kommissionen har gjort gældende i sin stævning mod Danmark i sag C-392/02 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 293 af 12.11.1994, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 31 af 8.2.2003, s. 4.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. december 2004 af Tribunale Civile e Penale di Forlì i straffesagen mod K.J.W. Schwibbert

(Sag C-20/05)

(2005/C 93/11)

(Processprog: italiensk)

Ved kendelse afsagt den 14. december 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 21. januar 2005, har Tribunale Civile e Penale di Forlì i straffesagen mod K.J.W. Schwibbert forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

— Er påførelsen af logoet SIAE i overensstemmelse med Rådets direktiv 92/100/EØF ⁽¹⁾ om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret, samt med traktatens artikel 3 og EF-traktatens artikel 23-27?

— Er det i overensstemmelse med Rådets direktiv 83/189/EØF ⁽²⁾ og direktiv 88/182/EØF ⁽³⁾?

⁽¹⁾ EFT L 346, af 27.11.1992, s. 61.

⁽²⁾ EFT L 109 af 26.4.1983, s. 8.

⁽³⁾ EFT L 81 af 26.3.1988, s. 75.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 18. januar 2005 af College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen 1) G.J. Dokter, 2) Maatschap Van den Top og 3) W. Boekhout mod Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit

(Sag C-28/05)

(2005/C 93/12)

(Processprog: nederlandsk)

Ved dom afsagt den 18. januar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 28. januar 2005, har College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen 1) G.J. Dokter, 2) Maatschap Van den Top og 3) W. Boekhout mod Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1) Har den forpligtelse, der i henhold til artikel 11, stk. 1, første led, sammenholdt med artikel 13, stk. 1, andet led, i direktiv 85/511/EØF ⁽¹⁾ påhviler medlemsstaterne, til at påse, at laboratorieundersøgelser til påvisning af mund- og klovesyge udføres af et laboratorium, der er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, direkte virkning?

2 a) Skal artikel 11, stk. 1, i direktiv 85/511/EØF fortolkes således, at den omstændighed, at tilstedeværelsen af mund- og klovesyge er påvist af et laboratorium, som ikke er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, skal være forbundet med retlige følger?

b) Såfremt spørgsmål 2a besvares bekræftende:

Har artikel 11, stk. 1, i direktiv 85/511/EØF til formål at beskytte interesserne hos borgere, såsom sagsøgerne i hovedsagen? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende ønskes oplyst, om borgere, såsom sagsøgerne i hovedsagen, kan påberåbe sig en eventuel tilside-sættelse af de forpligtelser, som påhviler medlemsstaternes myndigheder på grundlag af denne bestemmelse?

- c) Såfremt svaret på spørgsmål 2b indebærer, at borgere kan påberåbe sig artikel 11, stk. 1, i direktiv 85/511/EF:

Hvilke retlige følger skal være forbundet med den omstændighed, at tilstedeværelsen af mund- og klovesyge påvises af et laboratorium, som ikke er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF?

- 3) Skal bilag B til direktiv 85/511/EØF under hensyn til bestemmelserne i dette direktivs artikel 11 og 13 fortolkes således, at anførelsen i bilag B til direktiv 85/511/EØF af »Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad« også kan eller skal omfatte ID-Lelystad B.V.?

- 4) Såfremt det følger af svarene på ovenstående spørgsmål, at tilstedeværelsen af mund- og klovesyge kan påvises af et laboratorium, som ikke er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, eller at bilag B til direktiv 85/511/EØF skal fortolkes således, at anførelsen af »Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad« også kan eller skal omfatte ID-Lelystad B.V.:

Skal direktiv 85/511/EØF da fortolkes således, at det fastsætter, at den nationale forvaltningsmyndighed, der har beføjelse til at træffe beslutning, er bundet af resultatet af en undersøgelse udført af et laboratorium, som er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, eller, såfremt svaret på spørgsmål 2a indebærer, at forvaltningsmyndigheden også kan basere sine foranstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge på resultater fra et laboratorium, som ikke er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, af resultaterne fra sidstnævnte laboratorium, eller er bestemmelsen af beføjelsen omfattet af medlemsstatens procesautonomi, og skal den domstol, som hovedsagen er anlagt ved, undersøge, om bestemmelserne herom gælder, uanset om laboratorieundersøgelsen finder sted på grundlag af en fællesskabsretlig eller nationalretlig forpligtelse, eller om anvendelsen af bestemmelserne i den nationale procesret ikke gør gennemførelsen af fællesskabsbestemmelserne særdeles vanskelig eller praktisk umulig?

- 5) Såfremt svaret på spørgsmål 4 indebærer, at nationale myndigheder er bundet af laboratorieresultatet i henhold til direktiv 85/511/EØF:

Er nationale myndigheder da ubetinget bundet af resultatet af en mund- og klovesygeundersøgelse udført af et laboratorium? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, ønskes oplyst, hvilken skønsmåling direktiv 85/511/EØF giver disse nationale myndigheder?

(¹) Rådets direktiv 85/511/EØF af 18.11.1985 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge (EFT L 315, s. 11).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse truffet den 26. januar 2005 af College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen Maatschap J. en G.P. en A. Schouten mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sag C-34/05)

(2005/C 93/13)

(Processprog: nederlandsk)

Ved afgørelse truffet den 26. januar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 31. januar 2005, har College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen Maatschap J. en G.P. en A. Schouten mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal artikel 12, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1254/1999 (¹) og artikel 2, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 3887/92 (²) fortolkes således, at et areal, der angives som foderareal, ikke kan anses for at være »til rådighed«, allerede såfremt der på noget tidspunkt i den relevante periode har stået vand på arealet?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, er disse bestemmelser da bindende, navnlig med hensyn til de deraf følgende konsekvenser?
3. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, hvilket kriterier gælder der da for afgørelsen af, om et areal, der er angivet som foderareal, og hvorpå der midlertidigt har stået vand, kan anses for at være »til rådighed« som omhandlet i artikel 12, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1254/1999 og artikel 2, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 3887/92?

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17.5.1999 om den fælles markedsordning for oksekød (EFT L 160, s. 21).

(²) Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 af 23.12.1992 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (EFT L 391, s. 36).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 23. juni 2004 og 10. november 2004 af Corte Suprema di Cassazione i sagen Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH mod Ministero delle Finanze

forpligtede parter (og dermed også skatteyderen) vil kunne sagsøge staten med påstand om tilbagebetaling?

(⁽¹⁾) EFT L 331 af 27.12.1979, s. 11.

(Sag C-35/05)

(2005/C 93/14)

(Processprog: italiensk)

Ved kendelse afsagt den 23. juni 2004 og 10. november 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 31. januar 2005, har Corte Suprema di Cassazione i sagen Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH mod Ministero delle Finanze forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal artikel 2 og 5 i Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF (⁽¹⁾) af 6. december 1979 – der betinger tilbagebetaling til fordel for den ikke-bosiddende aftager eller kommittent af, at der er gjort brug af goder og tjenesteydelser ved foretagelse af afgiftspligtige transaktioner – fortolkes således, at også moms, som ikke skyldes, men fejlagtigt er blevet overvæltet og betalt til statskassen, kan tilbagebetales? I tilfælde af en bekræftende besvarelse spørges, om det er i strid med de nævnte direktivbestemmelser, at en regel i en medlemsstat udelukker tilbagebetaling for den ikke-bosiddende aftager/kommittent, fordi der ikke kan foretages fradrag for den debiterede og betalte afgift, som dog ikke skyldes.
2. Kan det i almindelighed af de ensartede EF-regler udledes, at aftageren/kommittenten i forhold til statskassen er debitor for afgiften? Er det foreneligt med de omtalte regler, herunder navnlig med principperne om momsneutralitet, effektivitet og ligebehandling, at der i national ret ikke indrømmes ret for aftageren/kommittenten, der er afgiftspligtig, og som national lovgivning betragter som adressaten for pligterne til fakturering og betaling af afgiften, til at få tilbagebetaling fra statskassen i tilfælde af debitering og betaling af ikke-skyldig afgift? Strider det mod principperne om effektivitet og ligebehandling på området for tilbagebetaling af moms inddrevet under tilsidesættelse af EF-retten, at det i national ret bestemmes – på grundlag af de nationale domstoles fortolkning af de pågældende retsregler – at aftageren/kommittenten alene kan sagsøge leverandøren/tjenesteyderen, men ikke staten, skønt der i det nationale retssystem består et lignende tilfælde, der udgøres af et »skattesubstitut« ved opkrævning af indkomstskat, i hvilket begge

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse truffet den 1. februar 2005 af Överklagandenämnden för högskolan i sagen Kaj Lyyski mod Umeå universitet

(Sag C-40/05)

(2005/C 93/15)

(Processprog: svensk)

Ved afgørelse truffet den 1. februar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 3. februar 2005, har Överklagandenämnden för högskolan i sagen Kaj Lyyski mod Umeå universitet forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Er fællesskabsretten og navnlig artikel 12 EF til hinder for, at der ved vurderingen af en ansøgers kvalifikationer i forbindelse med optagelse på en læreruddannelse, der har til formål på kort sigt at imødekomme behovet for uddannede lærere i Sverige, stilles et krav om ansættelse på en svensk skole? Kan et sådant krav anses for begrundet og forholdsmæssigt?
- 2) Har det ved vurderingen af det første spørgsmål nogen betydning, om den person, der søger optagelse på uddannelsen og som er ansat på en skole i et andet EU-land end Sverige, er svensk statsborger eller statsborger i en anden medlemsstat?
- 3) Har det ved vurderingen af det første spørgsmål nogen betydning, om læreruddannelsen er oprettet med henblik på at blive udbudt i en begrænset periode eller om der er tale om en mere permanent læreruddannelse?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom
afsagt den 24. januar 2005 af Tribunal de première
instance de Liège (Belgien) i sagen Air Liquide Industries
Belgium SA mod Province de Liège**

(Sag C-41/05)

(2005/C 93/16)

(Processprog: fransk)

Ved dom afsagt den 24. januar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 3. februar 2005, har Tribunal de première instance de Liège (Belgien) i sagen Air Liquide Industries Belgium SA mod Province de Liège, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal fritagelsen for en provinsafgift på motorkraft, der kun omfatter motorer, som benyttes i anlæg for naturgas, men ikke motorer, som benyttes for andre industrigasser, betragtes som statsstøtte i henhold til artikel 87 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab?
- 2) Såfremt førnævnte spørgsmål besvares bekræftende, skal den nationale domstol, for hvilken der er anlagt sag af en afgiftspligtig, som ikke har været fritaget for provinsafgiften på motorkraft, da dømme den offentlige myndighed, som har opkrævet afgiften, til at tilbagebetale den til den afgiftspligtige, hvis den konstaterer, at det retligt eller faktisk ikke er muligt for den offentlige myndighed, som har opkrævet afgiften, at indkræve den fra den skattepligtige, som har været fritaget for afgiften på motorkraft?
- 3) Skal en afgift på motorkraft, der påhviler motorer, der benyttes ved transport af industrigas, som sker gennem rør under meget højt tryk, hvilket nødvendiggør anvendelse af kompressionsanlæg, betragtes som en afgift med tilsvarende virkning, som er forbudt efter artikel 25 ff. i den konsoliderede udgave af traktaten, såfremt det faktisk fremgår, at den opkræves af en provins eller en kommune i tilfælde af transport af industrigas uden for provinsens eller kommunens grænser, hvorimod transport af naturgas under de samme betingelser er fritaget for en sådan afgift?
- 4) Skal en afgift på motorkraft, der påhviler motorer, der benyttes ved transport af naturgas, som sker gennem rør under meget højt tryk, hvilket nødvendiggør anvendelse af

kompressionsanlæg, betragtes som en intern afgiftsforanstaltning, som ikke er tilladt i henhold til artikel 90 ff. EF, hvis det fremgår, at transport af naturgas er fritaget for denne afgift?

- 5) Kan den afgiftspligtige, der har betalt afgiften på motorkraft, såfremt de foregående spørgsmål besvares bekræftende, anmode om tilbagebetaling af denne fra den 16. juli 1992, datoen for afsigelsen af Legros m.fl.-dommen?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse
afsagt den 20. januar 2005 af Cour de cassation de
Belgique (Første Afdeling) i sagen État belge mod Ring Occasions
og Fortis Banque**

(Sag C-42/05)

(2005/C 93/17)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse afsagt den 20. januar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 3. februar 2005, har Cour de cassation de Belgique (Første Afdeling) i sagen État belge mod Ring Occasions og Fortis Banque forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Er princippet om merværdiafgiftens neutralitet til hinder for, at annullation af en købsaftale i medfør af en national civilretlig bestemmelse, hvorefter aftalen er en nullitet, idet den er i strid med den offentlige orden på grund af sælgerens ulovlige formål, for en afgiftspligtig person kan indebære tab af retten til at fradrage afgiften, når en levering af goder er foretaget til den afgiftspligtige person, der har indgået aftalen i god tro uden kendskab til den svindel, som sælgeren har begået?
- 2) Forholder det sig anderledes, når aftalens nullitet skyldes svindel med selve merværdiafgiften?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved beslutning truffet den 2. februar 2005 af College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen Maatschap Schonewille-Prins mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sag C-45/05)

(2005/C 93/18)

(Processprog: nederlandsk)

Ved beslutning truffet den 2. februar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. februar 2005, har College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen Maatschap Schonewille-Prins mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal artikel 21 i forordning (EF) nr. 1254/1999 ⁽¹⁾ fortolkes således, at enhver uregelmæssighed ved anvendelsen af forordning (EF) nr. 1760/2000 med hensyn til et dyr fører til en fuldstændig udelukkelse af slagtepræmie for dette dyr?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om artikel 21 i forordning (EF) nr. 1254/1999 er gyldig, navnlig set i forbindelse med de deraf følgende retsvirkninger?
3. Finder artikel 44 og 45 i forordning (EF) nr. 2419/2001 ⁽²⁾ anvendelse på uregelmæssigheder i forbindelse med anvendelsen af forordning (EF) nr. 1760/2000 ⁽³⁾?
4. Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om en korrekt anvendelse af artikel 45 i forordning (EF) nr. 2419/2001 i sammenhæng med artikel 44 medfører, at en slagtepræmie ikke udelukkes, når der er tale om en forsømmelse i forbindelse med underretning om oplysninger til den, der driver den elektroniske database, såfremt de afgivne oplysninger, som i dette tilfælde ankomstoplysninger, er faktisk korrekte (og også var det fra starten, og derfor ikke krævede korrektion)? Da dette ikke gælder for enhver forsømmelse, er spørgsmålet, om det dog gælder i situationer som den, der omtvistes i sagen, hvor forsømmelsen har bestået i at overgive oplysninger med (enkelte dage eller ugers) forsinkelse, når slagtingen først finder sted lang tid senere?
5. Skal artikel 11 i forordning (EØF) nr. 3887/92 ⁽⁴⁾ og/eller artikel 22 i forordning (EF) nr. 1760/2000 og/eller artikel 47, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2419/2001 fortolkes således, at en medlemsstat er beføjet til at udelukke eller nedsætte en fællesskabsbestemt ret til slagtepræmie på grundlag af en national sanktion, der skal sikre overholdelsen af denne forordning?

6. Såfremt femte spørgsmål besvares helt eller delvis bekræftende, ønskes det oplyst, om de på fællesskabsplan fastsatte undtagelser til fællesskabsbestemte nedsættelser og udelukkelser, navnlig artikel 44 og 45 i forordning (EF) nr. 2419/2001, også skal anvendes analogt på nationale nedsættelser og udelukkelser.

7. Såfremt det sjette spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om en korrekt analog anvendelse af artikel 45 i forordning (EF) nr. 2419/2001 i sammenhæng med artikel 44 medfører, at forsømmelser i forbindelse med underretning af oplysninger til den elektroniske database, navnlig forsinket afgivelse af oplysninger, ikke kan medføre en udelukkelse af slagtepræmie, hvis de oplysninger, der er optaget i registret, som i dette tilfælde ankomstdatoen, i det hele er faktisk korrekte?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17.5.1999 om den fælles markedsordning for oksekød (EFT L 160, s. 21).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2419/2001 af 11.12.2001 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, der indførtes ved Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (EFT L 327, s. 11).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17.7.2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 (EFT L 204, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 af 23.12.1992 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (EFT L 391, s. 36).

Sag anlagt den 7. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-46/05)

(2005/C 93/19)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. februar 2005 anlagt sag mod Irland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Nicola Yerrell, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- a) Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet Irland ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 2000/79/EF af 27. november 2000 om iværksættelse af den europæiske aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for mobile arbejdstagere i civil luftfart, som er indgået af Sammenslutningen af Europæiske Luftfartsselskaber (AEA), European Transport Workers' Federation (ETF), European Cockpit Association (ECA), Den Europæiske Organisation for Regionale Luftfartsselskaber (ERA) og Den Internationale Charterflysammenslutning (IACA) ⁽¹⁾, eller ikke har sikret, at arbejdsmarkedets parter har iværksat de nødvendige bestemmelser ved aftale, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- b) Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 1. december 2003.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 1.12.2000, s. 57.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 4. februar 2005 af Korkein Hallinto-oikeus i sagen Maija Terttu Inkeri Nikula

(Sag C-50/05)

(2005/C 93/20)

(Processprog: finsk)

Ved kendelse afsagt den 4. februar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 8. februar 2005, har Korkein Hallinto-oikeus i sagen Maija Terttu Inkeri Nikula, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 33, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger

på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, fortolkes således, at det ikke er i overensstemmelse med denne bestemmelse, at der foretages fastsættelse af sygeforsikringsbidrag, hvorefter der i den medlemsstat, hvori pensionisten er bosiddende, som grundlag for fastsættelsen af størrelsen af sygeforsikringsbidragene, foruden pensionsindkomsterne fra bopælsstaten, også tages hensyn til pensionsindkomster modtaget fra andre medlemsstater, hvilket ikke desto mindre sker på den betingelse, at sygeforsikringsbidraget ikke overstiger størrelsen af den fra bopælsstaten modtagne pension, i et tilfælde, hvor pensionisten i henhold til forordningens artikel 27 har ret til ydelser ved sygdom og moderskab alene fra institutionen i bopælslandet og påhvilende bopælslandets institution?

⁽¹⁾ EFT 1971 II, s. 366.

Sag anlagt den 9. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-54/05)

(2005/C 93/21)

(Processprog: finsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 9. februar 2005 anlagt sag mod Republikken Finland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. van Beek og M. Huttunen, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF og 30 EF, idet den kræver transittilladelse for køretøjer, der lovligt anvendes og er indregistreret i en anden medlemsstat.
2. Republikken Finland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Det følger af bestemmelserne i det finske dekret 1598/1995 vedrørende indregistrering af køretøjer, at en person, der har sin sædvanlige bopæl i Finland, skal anmode om en midlertidig transittilladelse for et køretøj, der allerede er lovligt indregistreret og forsikret i en anden medlemsstat, i forbindelse med indførslen af dette køretøj eller i forbindelse med transit af køretøjet gennem Finland til en anden medlemsstat eller et tredjeland. Såfremt denne tilladelse ikke haves, kan en person, der har sin sædvanlige bopæl i Finland, således ikke anvende et køretøj, der er blevet indregistreret og forsikret i en anden medlemsstat. Indrømmelse af tilladelse forudsætter, at en person, der er bosiddende i Finland, og som indfører et køretøj, der er indregistreret i en anden medlemsstat, skal indfinde sig på et grænseovergangssted, hvor den pågældende kan anmode om en tilladelse og betale de afgifter, der er forbundet hermed. Den pågældende kan ikke anvende køretøjet, inden tilladelsen er givet. Som hovedregel er tilladelsen gyldig i syv dage, i hvilken periode importøren af køretøjet skal indregistrere det i Finland, hvis han ønsker at anvende køretøjet på anden måde end under ordningen med midlertidig transittilladelse.

Artikel 28 EF forbyder kvantitative indførselsrestriktioner og foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Når en person, der er bosiddende i Finland, indfører et køretøj, der er indregistreret i en anden medlemsstat, eller fører det gennem Finland til en anden medlemsstat eller et tredjeland, skal den pågældende indfinde sig ved Finlands grænse for der at anmode om en transittilladelse, og køretøjet undergives en systematisk grænsekontrol, der klart har karakter af kvantitative indførselsrestriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 28 EF.

Finland har ikke fremlagt noget bevis til støtte for sit anbringende om, at der ikke er andre muligheder for at sikre skattekontrollens effektive virkning end ordningen med transittilladelse, hvilket i praksis vil sige, at en person, der har sin sædvanlige bopæl i Finland, systematisk har pligt til at underkaste sig særlige grænseformaliteter, nemlig at indfinde sig på det nærmeste grænseovergangssted og anmode om en transittilladelse, og dette uden nogen form for retlig garanti for, at den pågældende kan anvende køretøjet, der er lovligt indregistreret, forsikret og undergivet teknisk kontrol i en anden medlemsstat, i Finland. Sådanne systematiske formaliteter udgør en grundlæggende restriktion af de frie varebevægelser.

Hvis Domstolen ikke desto mindre måtte antage (*quod non*), at den anfægtede ordning kan begrundes på fællesskabsretligt plan

på grundlag af artikel 30 EF, gør Kommissionen gældende, at tilladelsens gyldighedsperiode, der ifølge dekretet som hovedregel er syv dage, under alle omstændigheder er uforholdsmæssigt kort.

På grundlag af disse betragtninger er det Kommissionens opfattelse, at ordningen med transittilladelse, der er indført ved det finske dekret 1598/1995, er i strid med artikel 28 EF og 30 EF. Såfremt Domstolen måtte fastslå, at ordningen kan begrundes under henvisning til artikel 30 EF, gør Kommissionen gældende, at tilladelsens gyldighedsperiode på syv dage under alle omstændigheder er i strid med artikel 28 EF og 30 EF.

Sag anlagt den 9. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-56/05)

(2005/C 93/22)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 9. februar 2005 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Dimitris Triantafyllou, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat artikel 17 i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger (EUT L 157 af 26.6.2003, s. 38-48), idet den ikke har truffet de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Den Helleniske Republik tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for direktivets gennemførelse i den interne retsorden udløb den 1. januar 2004.

Sag anlagt den 10. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige

(Sag C-58/05)

(2005/C 93/23)

(Processprog: svensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 10. februar 2005 anlagt sag mod Kongeriget Sverige af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved L. Ström van Lier og N. Yerrell, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 i Rådets direktiv 2000/79/EF⁽¹⁾ af 27. november 2000 om iværksættelse af den europæiske aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for mobile arbejdstagere i civil luftfart, som er indgået af Sammenslutningen af Europæiske Luftfartsselskaber (AEA), European Transport Workers' Federation (ETF), European Cockpit Association (ECA), Den Europæiske Organisation for Regionale Luftfartsselskaber (ERA) og Den Internationale Charterflysamenslutning (IACA), idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- 2) Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den fastsatte frist for gennemførelse af direktivet udløb den 1. december 2003.

⁽¹⁾ Rådets direktiv, EFT L 302, s. 57.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. december 2004 af Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia i sagen WWF Italia m.fl. mod Regione Lombardia; intervenient til støtte for sagsøgte: Associazione migratoristi italiani

(Sag C-60/05)

(2005/C 93/24)

(Processprog: italiensk)

Ved kendelse afsagt den 14. december 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 10. februar 2005, har Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia i sagen WWF Italia m.fl. mod Regione Lombardia, intervenient til støtte for sagsøgte: Associazione migratoristi italiani, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal direktiv 79/409/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at medlemsstaterne – uanset den interne kompetencefordeling mellem stat og regioner – skal vedtage gennemførelsesbestemmelser, der omfatter alle de situationer, der i henhold til direktivet anses for at være beskyttelsesværdige, navnlig for så vidt angår garantien for, at udtagelse til jagtformål af fugle under fravigelse af den almindelige beskyttelsesordning ikke overstiger de små mængder, der er nævnt i direktivets artikel 9, stk. 1, litra c)?
- 2) Skal direktiv 79/409/EF – navnlig for så vidt angår det antal fugle, der må indfanges under fravigelse af ordningen – fortolkes således, at de nationale gennemførelsesbestemmelser skal henvise til et parameter, der er fastsat eller kan fastsættes af kvalificerede tekniske organer, på en sådan måde, at udtagning til jagtformål under fravigelse af beskyttelsesordningen sker på grundlag af kriterier, der objektivt fastsætter et kvantitativt niveau herfor, der ikke kan overskrides hverken på nationalt eller regionalt niveau, idet der tages hensyn til forskellige eksisterende naturtyper?
- 3) Er artikel 19a i lov nr. 157/92 udtryk for en korrekt gennemførelse af artikel 9 i direktiv 79/409/EF, for så vidt som det heri foreskrives, at der skal indhentes en udtalelse fra I.N.F.S., der imidlertid ikke er bindende, til brug for fastsættelse af et sådant parameter, uden at der fastsættes nogen fremgangsmåde for drøftelser mellem regionerne, der kan munde ud i, at der for hver art fastsættes et bindende antal fugle, der under fravigelse af beskyttelsesordningen må indfanges, hvilket antal på nationalt niveau er defineret som en mindre mængde?

4) Er den kontrolprocedure, som skal sikre, at de tilladelser til udtagning til jagtformål, der udstedes af de italienske regioner i medfør af artikel 19a i lov nr. 157/92 under fravigelse af beskyttelsesordningen, er i overensstemmelse med fællesskabsretten, egnet til at sikre den effektive anvendelse af direktiv 79/409/EØF, når der forud for denne procedure går en periode med underretning, som gør, at proceduren – som ligeledes skal anvendes forud for vedtagelsen og offentliggørelsen af en beslutning – af tekniske grunde bliver langvarig, og at den kortere periode, hvori der således er givet tilladelse til udtagning til jagtformål, udløber inden afslutningen af denne procedure?

(¹) EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

Sag anlagt den 14. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-66/05)

(2005/C 93/25)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 14. februar 2005 anlagt sag mod Kongeriget Nederlandene af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D. Martin og Pieter van Nuffel som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 33, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71 (¹), idet det i beregningen af sygeforsikringsbidrag har inddraget pensioner, der udbetales i henhold til en anden medlemsstats lovgivning.
- 2) Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

L'Algemeen Wet Bijzondere Ziektekosten (den almindelige lov om særlige udgifter til sundhedspleje) (herefter »AWBZ«)

tilsigter at afholde omkostningerne ved behandling, pleje og pasning ved alvorlige længerevarende sygdomme eller legemlige skavanker. Alle indbyggere, hvilket vil sige alle med bopæl i Nederlandene, er forsikret. Det drejer sig således om en »socialforsikring«. I medfør af Wet Financiering Volksverzekeringen (lov om finansiering af socialforsikring) er alle forsikrede bidragspligtige. Dette bidrag beregnes på grundlag af den forsikredes samlede indkomst.

Som følge af denne ordning er den, der har bopæl i Nederlandene og samtidig modtager hollandsk pension og en pension, som udbetales i henhold til en anden medlemsstats lovgivning, forsikret for særlig sundhedspleje i medfør af AWBZ, men er også bidragspligtig. Beregningen af dette bidrag inddrager både dennes hollandske pension og den anden pension.

Ifølge Kommissionens opfattelse gør forordningens artikel 33, stk. 1, det kun muligt at inddrage den nederlandske pension i beregningen. Nederlandene mener, at den samlede indkomst kan inddrages, herunder den pension som den pågældende modtager i henhold til en anden medlemsstats lovgivning.

(¹) Den danske specialudgave: serie I kapitel 1971(II) s. 366. Forordningen er ændret og ajourført ved forordning (EF) nr. 118/97 (EFT L 28, s. 1), og senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 631/2004 (EFT L 100, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 1. februar 2005 af Finanzgericht München i sagen Hausgemeinschaft Jörg und Stefanie Wollny mod Finanzamt Landshut

(Sag C-72/05)

(2005/C 93/26)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 1. februar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 15. februar 2005, har Finanzgericht München i sagen Hausgemeinschaft Jörg und Stefanie Wollny mod Finanzamt Landshut forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Hvorledes skal udtrykket »udgifter« i artikel 11, punkt A, stk. 1, litra c), i direktiv 77/388/EØF ⁽¹⁾ fortolkes? Omfatter udgifterne i forbindelse med en bolig, der anvendes privat, men indgår i en bygning, som udelukkende er bestemt for virksomheden, (ud over de løbende udgifter) også de årlige afskrivninger, i henhold til de relevante nationale bestemmelser, som følge af slitage på bygninger, og/eller den årlige andel – beregnet i overensstemmelse med den pågældende nationale fradragsberigtigelsesperiode – af de anskaffelses- og opførelsesomkostninger, som har givet ret til momsfradrag?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 19. januar 2005 af Tribunale di Livorno i sagen Umberto Gentilini mod Dal Colle Industria Dolciaria SpA

(Sag C-78/05)

(2005/C 93/28)

(Processprog: italiensk)

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 27. januar 2005 af Finanzgericht Köln i sagen Herbert Schwarz og Marga Gootjes-Schwarz mod Finanzamt Bergisch Gladbach

(Sag C-76/05)

(2005/C 93/27)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 27. januar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 16. februar 2005, har Finanzgericht Köln i sagen Herbert Schwarz og Marga Gootjes-Schwarz mod Finanzamt Bergisch Gladbach forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er det i strid med EF-traktatens artikel 8A, nu artikel 18 EF (den almindelige frie bevægelighed), artikel 48, nu artikel 39 EF (arbejdskraftens frie bevægelighed), artikel 52, nu artikel 43 EF (etableringsfrihed), henholdsvis artikel 59, nu artikel 49 EF (fri udveksling af tjenesteydelser), at der i henhold til § 10, stk. 1, nr. 9, i den i 1998 og 1999 gældende affattelse af Einkommensteuergesetz kan gives nedslag i indkomstskatten for betaling af skolepenge til bestemte tyske skoler som en særlig udgift, men ikke for betaling af skolepenge til skoler på det øvrige fællesskabsområde?

Ved kendelse afsagt den 19. januar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. februar 2005, har Tribunale di Livorno i sagen Umberto Gentilini mod Dal Colle Industria Dolciaria SpA forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

a) Kan artikel 19 i Rådets direktiv 653/86 af 18. december 1986 ⁽¹⁾ – om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter – i lyset af indholdet af direktivets artikel 17 fortolkes således, at den nationale lovgivning til gennemførelse tillader, at den agenten skyldige godtgørelse opgøres ifølge en kollektiv aftale (bindende for aftalens parter), som bortser fra forudsætningerne ifølge de to tankestreger i litra a) i stk. 2 i artikel 17, men opgøres ifølge de kriterier, der kan udledes, ikke af direktivet, men af kriterierne ifølge den nævnte kollektive aftale med den virkning, at godtgørelsen i adskillige tilfælde kommer til udbetaling med et klart lavere beløb end det, som er maksimum ifølge direktivet?

b) Bør beregningen af godtgørelsen ske analytisk via en vurdering af de sidste provisioner, som agenten formodentlig ville have kunnet oppebære i årene efter retsforholdets ophør via de af ham tilførte nye kunder eller den mærkbare udvikling, han har udvirket i forretningerne, under anvendelse af billighedskriteriet alene med henblik på berigtigelse af beløbet, eller kan der tillades andre beregningsmetoder, herunder mere syntetiske, som i højere grad lægger billighedskriteriet til grund?

⁽¹⁾ EFT L 382 af 31.12.1986, s. 17.

Sag anlagt den 17. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-79/05)

(2005/C 93/29)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 17. februar 2005 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved U. Wölker og A. Aresu, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 17, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 af 29. juni 2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget (⁽¹⁾), idet den ikke har truffet alle praktisk gennemførlige sikkerhedsforanstaltninger for at undgå og minimere udsivning af kontrollerede stoffer, og herunder navnlig har tilsidesat forpligtelsen til at kontrollere fast udstyr med et kølevæskeindhold på mere end 3 kg for udsivning hvert år.
2. Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Det følger af de foreliggende oplysninger, at Den Italienske Republik endnu ikke har truffet alle foranstaltninger i henhold til artikel 17, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2037/2000.

(⁽¹⁾) EFT L 244 af 29.9.2000, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. januar 2005 af Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social i sagen Anacleto Cordero Alonso mod Fondo de Garantía Salarial

(Sag C-81/05)

(2005/C 93/30)

(Processprog: spansk)

Ved kendelse afsagt den 28. januar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 18. februar 2005, har Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social i sagen Anacleto Cordero Alonso mod Fondo de Garantía Salarial forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Indebærer medlemsstaternes forpligtelse til at træffe alle de almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af EF-traktaten eller af retsakter foretaget af Fællesskabets institutioner (traktatens artikel 10), samt princippet om, at fællesskabsretten har forrang for national ret, i sig selv, og uden at der kræves udtrykkelige nationale retsfor skrifter, at de nationale domstole har kompetence til at undlade at anvende en hvilken som helst form for nationale bestemmelser, der er i strid med fællesskabsretten, uafhængigt af de pågældende bestemmelses rang i regelhierarkiet (administrative for skrifter, love eller tilmed forfatningsbestemmelser)?
2. a) Når de spanske administrative myndigheder og domstole skal træffe afgørelse om, hvorvidt en arbejdstager, hvis arbejdsgiver er erklæret insolvent, har ret til at modtage betaling fra lønmodtagernes garantifond af det tilgodehavende, der skyldes ham ved en arbejdsaftales ophør, hvis sikring i tilfælde af insolvens er fastslået i den nationale lovgivning, anvender de så fællesskabsretten, selv om artikel 1 og 3 i direktiv 80/987/EØF (⁽¹⁾) ikke udtrykkeligt omfatter fratrædelsesgodtgørelse ved aftalens ophør?
- b) Er de spanske administrative myndigheder og domstole ved anvendelsen af direktiv 80/987/EØF og af de nationale bestemmelser, som gennemfører direktivets indhold, i bekræftende fald bundet af princippet om lighed for loven og forbud mod forskelsbehandling, der følger af fællesskabsretten, og med den rækkevidde, der er fastslået ved De Europæiske Fællesskabers Domstols fortolkning, selv om denne fortolkning ikke er sammenfaldende med fortolkningen af den tilsvarende grundlæggende rettighed, der er anerkendt i den spanske forfatning, således som denne rettighed er fortolket i den spanske forfatningsdomstols retspraksis?

- c) Pålægger den grundlæggende ret til lighed for loven, der følger af fællesskabsretten, i bekræftende fald en forpligtelse til ligebehandling af de situationer, hvor arbejdstagerens ret til godtgørelse for arbejdsaftalens ophør er fastslået ved en retsafgørelse, og de situationer, hvor den beror på et forlig mellem arbejdstageren og arbejdsgiveren, der er indgået for en retsinstant og med dennes godkendelse?

3. a) Når en medlemsstat – før ikrafttrædelsen af direktiv 2002/74/EF ⁽¹⁾ – allerede i sin nationale lovgivning har anerkendt arbejdstagerens ret til beskyttelse fra garantiinstitutionen i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens i forbindelse med en godtgørelse for aftalens ophør, indebærer dette da, at fra det nævnte direktivs ikrafttræden den 8. oktober 2002 anvender medlemsstaten fællesskabsretten, selv om fristen for at gennemføre direktivet ikke er udløbet, når den træffer afgørelse om betaling fra garantiinstitutionen af de nævnte godtgørelser for arbejdsaftalens ophør, såfremt arbejdsgiverens insolvens er erklæret efter den 8. oktober 2002?

- b) Er de spanske administrative myndigheder og domstole ved anvendelsen af direktiv 80/987/EØF og af de nationale bestemmelser, som gennemfører direktivets indhold, i bekræftende fald bundet af princippet om lighed for loven og forbud mod forskelsbehandling, der følger af fællesskabsretten, og med den rækkevidde, der er fastslået ved De Europæiske Fællesskabers Domstols fortolkning, selv om denne fortolkning ikke er sammenfaldende med fortolkningen af den tilsvarende grundlæggende rettighed, der er anerkendt i den spanske forfatning, således som denne rettighed er fortolket i den spanske forfatningsdomstols retspraksis?

- c) Pålægger den grundlæggende ret til lighed for loven, der følger af fællesskabsretten, i bekræftende fald en forpligtelse til ligebehandling af de situationer, hvor arbejdstagerens ret til godtgørelse for arbejdsaftalens ophør er fastslået ved en retsafgørelse, og de situationer, hvor den beror på et forlig mellem arbejdstageren og arbejdsgiveren, der er indgået for en retsinstant og med dennes godkendelse?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 80/987/EØF af 20.10.1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EFT L 283 af 28.10.1980, s. 23).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF af 23.9.2002 om ændring af Rådets direktiv 80/987/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EFT L 270 af 8.10.2002, s. 10).

Sag anlagt den 17. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-82/05)

(2005/C 93/31)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 17. februar 2005 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Maria Patakia, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 28, idet den sidestiller færdigbagning og optøning af »bake-off«-produkter med bagning, der således er undergivet betingelserne i bagerilovgivningen, hvorved den indfører hindringer for indførsel til Grækenland fra andre medlemsstater af »bake-off«-produkter og handlen dermed.
2. Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

1. Ved en klage blev Kommissionen bekendt med, at »bake-off«-teknikken, i mangel af særlig lovgivning vedrørende brød og bagværk, som er enten halv- eller færdigbagt og dybfrossent, af de græske myndigheder anses for at være fremstilling og bagning af brød. Som følge heraf tillader de græske myndigheder kun kort færdigbagning eller optøning af de pågældende produkter på salgssteder, der overholder alle forskrifter, der gælder for bagerier, skønt »bake-off«-teknikken alene består i en kort færdigbagning af halvbagt brød eller i optøning af dybfrossent og færdigbagt brød og ikke i den forudgående fremstilling og bagning. Salg af »bake-off«-produkter på det græske marked kan derfor kun finde sted på salgssteder, der overholder forskrifterne, som gælder for bagerier, når disse færdigbages eller optøes, eller i supermarkeder som halvbagt eller dybfrossent bagværk, således at kunden senere kan foretage bagning eller optøning af de pågældende produkter. I begge tilfælde bliver »bake-off«-produkter, ifølge Kommissionen, mindre attraktive for kunden i forhold til andet bagt bagværk.

2. Kommissionen finder, at de græske myndigheders fortolkning og anvendelse af gældende lovgivning i realiteten medfører et forbud mod at forhandle færdigbagte og optøede »bake-off«-produkter i supermarkeder, da de græske myndigheder – fejlagtigt – anser »bake-off«-produkter for at være underlagt de høje krav, som generelt stilles til fremstilling og bagning af færdigbagt brød og bagværk.
3. Da den korte færdigbagning eller optøning, uden for bagerier, er det særlige kendetegn, som adskiller »bake-off«-produkter fra andet bagværk, kan anvendelsen af den græske lovgivning om brødfremstilling på »bake-off«-produkter ifølge Kommissionen ikke anses for at være et spørgsmål vedrørende salgsbetingelserne, jf. afgørelsen i sagen Keck og Mithouard, og følgelig falder den ind under anvendelsesområdet for EF-traktatens artikel 28.
4. Kommissionen finder ligeledes, at de fleste betingelser, som er pålagt »bake-off«-teknikken, er uberettigede og uforholdsmæssige, da teknikken alene består i en kort færdigbagning eller i optøning af halv- eller færdigbagt, dybfrossent brød eller bagværk. Desuden skønner Kommissionen, at disse betingelser er særligt byrdefulde for almindelige forretninger, som skal overholde forskrifterne, der gælder for bagerier.
5. Kommissionen er derfor af den opfattelse, at Den Hellske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 28.

Sag anlagt den 18. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-84/05)

(2005/C 93/32)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. februar 2005 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Konstantinidis og A. Aresu, medlemmer af Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 21, stk.1, i Rådets Direktiv 96/61/EF (⁽¹⁾) af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, idet den endnu ikke har udstedt de nødvendige love og administrative bestemmelser med henblik på nye anlæg for at efterkomme direktivet.
2. Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 30. oktober 1999.

⁽¹⁾ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26.

Sag anlagt den 18. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-85/05)

(2005/C 93/33)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. februar 2005 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved S. Pardo Quintillan og D. Recchia, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 24, stk. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF (⁽¹⁾) af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 22. december 2003.

(⁽¹⁾) EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

Sag anlagt den 18. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-86/05)

(2005/C 93/34)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. februar 2005 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved B. Schima og D. Recchia, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8, stk. 1, i Kommissionens direktiv 2003/32/EF af 23. april 2003 om detaljerede specifikationer af kravene i Rådets direktiv 93/42/EØF (⁽¹⁾) med hensyn til medicinsk udstyr, der er fremstillet af animalsk væv, idet den ikke har truffet de nødvendige bestemmelser for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 1. januar 2004.

(⁽¹⁾) EUT L 105 af 26.4.2003, s. 18.

Sag anlagt den 18. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-87/05)

(2005/C 93/35)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. februar 2005 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved B. Schima og D. Recchia, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, i Kommissionens direktiv 2003/12/EF (⁽¹⁾) af 3. februar 2003 om omklassificering af brystimplantater i overensstemmelse med direktiv 93/42/EØF (⁽²⁾) om medicinsk udstyr, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 1. august 2003.

(⁽¹⁾) EUT L 28 af 4.2.2003, s. 43.

(⁽²⁾) EFT L 169 af 12.7.1993, s. 1.

Sag anlagt den 18. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-88/05)

(2005/C 93/36)

(Processprog: finsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. februar 2005 anlagt sag mod Republikken Finland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Huttunen og K. Simonsson, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF ⁽¹⁾ af 27. juni 2002 om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets direktiv 93/75/EØF, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at gennemføre direktivet, eller under alle omstændigheder ikke havde givet Kommissionen underretning herom.
- 2) Republikken Finland tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for direktivets gennemførelse udløb den 5. februar 2004.

⁽¹⁾ EFT L 208 af 5.8.2002, s. 10.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 9. december 2004 af Bundesverwaltungsgericht i sagen Emsland-Stärke GmbH mod Bezirksregierung Weser-Ems

(Sag C-94/05)

(2005/C 93/37)

(Processprog: tysk)

tungsgericht i sagen Emsland-Stärke GmbH mod Bezirksregierung Weser-Ems forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. a) Kan artikel 13, stk. 4, sammenholdt med artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 97/95, som ændret ved forordning (EF) nr. 1125/96, anvendes, såfremt en dyrkningskontrakt, der betegnes som kontrakt og er anerkendt af den kompetente myndighed ifølge forordningens artikel 4, stk. 2 og 3, imidlertid ikke er blevet indgået med en kartoffelavlær, men med en handlende, som selv modtager dem direkte eller indirekte fra kartoffelavlere?
- b) Forudsættes det i artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 97/95 som ændret ved forordning (EF) nr. 1125/96, at den stivelsesproducerende virksomhed har overskredet sin delkvote ved at modtage kartoffelleverancen?
2. a) Opfylder sanktionsordningen i artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 97/95, som ændret ved forordning (EF) nr. 1125/96, relateret til denne forordnings artikel 13, stk. 3, de EF-retlige bestemtethedskrav?
- b) Er det påkrævet, at sanktionen ifølge artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 97/95, som ændret ved forordning (EF) nr. 1125/96 også, i betragtning af sanktionens størrelse, anvendes i tilfælde som det foreliggende efter betydningen i artikel 2, stk. 1, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser? Er den i tilfælde som det foreliggende forholdsmæssig til at beskytte Fællesskabets finansielle interesser?
3. Er den uregelmæssighed, som sanktioneres ved artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 97/95, som ændret ved forordning (EF) nr. 1125/96, også efter betydningen i artikel 5, stk. 1, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 forårsaget ved uagtsomhed, såfremt myndigheden har bevilget præmien med fuldt kendskab til sagen?

Sag anlagt den 21. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik**(Sag C-95/05)**

(2005/C 93/38)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. februar 2005 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Knut Simonsson og Georgios Zavvos, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF ⁽¹⁾ af 27. juni 2002 om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets direktiv 93/75/EØF, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet i national ret udløb den 5. februar 2004.

⁽¹⁾ EFT L 208 af 5.8.2002, s. 10.

Sag anlagt den 21. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik**(Sag C-96/05)**

(2005/C 93/39)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. februar 2005 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Gerald Braun og Georgios Zabbo, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/65/EF ⁽¹⁾ den 27. september 2001 om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF og 86/635/EØF for så vidt angår værdiansættelsesregler for visse selskabsformers samt bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet i intern ret udløb den 1. januar 2004.

⁽¹⁾ EFT L 283 af 27.10.2001, s. 28.

Sag anlagt den 24. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland**(Sag C-99/05)**

(2005/C 93/40)

(Processprog: finsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. februar 2005 anlagt sag mod Republikken Finland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D. Martin og I. Koskinen, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2000/78/EF⁽¹⁾ af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet med hensyn til Ålandsøerne, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Republikken Finland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 2. december 2003.

⁽¹⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 6.

Sag anlagt den 3. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-105/05)

(2005/C 93/41)

(Processprog: finsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 3. februar 2005 anlagt sag mod Republikken Finland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D. Martin og I. Koskinen, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Finland ved beregningen af socialsikringsbidrag har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 33, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71⁽¹⁾ af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet.
2. Republikken Finland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ved fastsættelsen af socialsikringsbidrag for pensionsmodtagere, der er bosat i Finland, tager Finland i henhold til national

lovgivning – sygeforsikringsloven (364/1963) – foruden pensionsindkomst fra Finland også hensyn til pensionsindkomst fra andre medlemsstater. Kommissionen er af den opfattelse, at den omstændighed, at der ved fastsættelsen af beregningsgrundlaget for socialsikringsbidrag tages hensyn til pensionsindkomst fra en anden medlemsstat, er i strid med artikel 31, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1408/71 og med De Europæiske Fællesskabers Domstols retspraksis (sag C-389/99, Rundgren).

⁽¹⁾ EFT 1971 II, s. 366.

Sag anlagt den 3. marts 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-107/05)

(2005/C 93/42)

(Processprog: finsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 3. marts 2005 anlagt sag mod Republikken Finland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved U. Wölker og P. Aalto, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003⁽¹⁾ om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, idet den ikke har vedtaget de nødvendige nationale bestemmelser med hensyn til Ålandsøerne eller under alle omstændigheder ikke har givet Kommissionen underretning herom.
2. Republikken Finland tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 31. december 2003.

⁽¹⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

Slettelse af sag C-165/02 ⁽¹⁾

(2005/C 93/43)

(Processprog: spansk)

Ved kendelse af 7. december 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-165/02, Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 144 af 15.6.2002.

Slettelse af sag C-501/03 ⁽¹⁾

(2005/C 93/45)

(Processprog: svensk)

Ved kendelse af 10. januar 2005 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-501/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 21 af 24.1.2004.

Slettelse af sag C-272/02 ⁽¹⁾

(2005/C 93/44)

(Processprog: engelsk)

Ved kendelse af 2. december 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-272/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Rådet for Den Europæiske Union, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 219 af 14.9.2002.

Slettelse af sag C-100/04 ⁽¹⁾

(2005/C 93/46)

(Processprog: italiensk)

Ved kendelse af 13. januar 2005 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-100/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 94 af 17.4.2004.

RETTE I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 3. februar 2005

i sag T-19/01, Chiquita Brands International, Inc. m.fl. mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

*(Fælles markedsordning — bananer — erstatningssøgsmål —
forordning nr. 2362/98 — WTO-aftalen og hertil knyttede
aftaler — henstillinger og afgørelser fra WTO's tvist-
bilæggelsesorgan)*

(2005/C 93/47)

(Processprog: engelsk)

I sag T-19/01, Chiquita Brands International, Inc., Trenton, New Jersey (USA), Chiquita Banana Co. BV, Breda (Nederlandene), og Chiquita Italia, S.p.A, Rom (Italien), ved solicitor C. Pouncy og advocat L. Van Den Hende, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: først C. Van der Hauwaert og C. Brown, derefter L. Visaggio, C. Brown og M. Niejahr og endelig L. Visaggio og C. Brown, bistået af barrister N. Khan), og med valgt adresse i Luxembourg, angående en påstand om erstatning for det tab, sagsøgerne angiveligt har lidt som følge af vedtagelsen og opretholdelsen af Kommissionens forordning (EF) nr. 2362/98 af 28. oktober 1998 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 for så vidt angår ordningen for indførsel af bananer til Fællesskabet (EFT L 293, s. 32), har Retten (Femte Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Lindh, og dommerne R. García-Valdecasas, J.D. Cooke, P. Mengozzi og M.E. Martins Ribeiro; justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Plingers, den 3. februar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 108 af 7.4.2001.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 3. februar 2005

i sag T-139/01, Comafrika SpA og Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

*(Fælles markedsordning — bananer — indførsel fra AVS-
staterne og tredjelande — forordning (EF) nr. 896/2001 —
forordning (EF) nr. 1121/2001 — annullationssøgsmål —
formaliteten — individuelt berørt person — erstatnings-
søgsmål)*

(2005/C 93/48)

(Processprog: engelsk)

I sag T-139/01, Comafrika SpA, Genova (Italien), og Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co., Hamburg (Tyskland), ved solicitor B. O'Connor og barrister P. Bastos-Martin, støttet af Simba SpA, Milano (Italien), ved avocats S. Carbone og F. Munari, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: først ved L. Visaggio, M. Niejahr og K. Fitch, derefter ved L. Visaggio og K. Fitch, og med valgt adresse i Luxembourg), støttet af Kongeriget Spanien (befuldmægtigede: først ved R. Silva de Lapuerta, derefter ved L. Fraguas Gadea, og med valgt adresse i Luxembourg), angående dels en påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 896/2001 af 7. maj 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 for så vidt angår ordningen for indførsel af bananer til EF (EFT L 126, s. 6), og Kommissionens forordning (EF) nr. 1121/2001 af 7. juni 2001 om fastsættelse af justeringskoefficienter til multiplikation af referencemængden for de enkelte traditionelle importører under importtoldkontingenterne for bananer (EFT L 153, s. 12), dels en påstand om erstatning for det tab, sagsøgerne angiveligt har lidt som følge af vedtagelsen af forordning nr. 896/2001 og forordning nr. 1121/2001, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Lindh, og dommerne R. García-Valdecasas og J.D. Cooke; justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Plingers, den 3. februar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Annullationspåstandene afvises.

2) Erstatningspåstandene forkastes.

3) Sagsøgerne bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger i hovedsagen og i sagen om foreløbige forholdsregler.

4) Intervenienterne bærer deres egne omkostninger.

(¹) EFT C 245 af 1.9.2001.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 15. februar 2005

i sag T-256/01, Norman Pyres mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Tjenestemænd — udvælgelsesprocedure til ansættelse af midlertidigt ansatte — ikke adgang til prøverne — aldersgrænse — princippet om forbud mod forskelsbehandling)

(2005/C 93/49)

(Processprog: fransk)

I sag T-256/01, Norman Pyres, forhenværende midlertidigt ansat ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Bruxelles (Belgien), ved advokats G. Vandersanden og L. Levi, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Currall og F. Clotuche-Duvieusart, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af udvælgelseskomitéen for GD Forsknings afgørelser KOM/R/A/14/200 af 1. december 2000, KOM/R/A/07/2000 af 4. december 2000 og KOM/R/A/10/2000 af 7. december 2000 om ikke at give sagsøgeren adgang til de af Generaldirektoratet for Forskning organiserede udvælgelsesprocedurer med den begrundelse, at han ikke opfyldte betingelsen vedrørende aldersgrænse, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne P. Mengozzi og I. Labucka; justitssekretær: H. Jung, den 15. februar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 17 af 19.1.2002.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 15. februar 2005

i sag T-169/02, Cervecería Modelo, SA de CV mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om et EF-figurmærke i form af en ølflaske med ordbestanddelen »negra modelo« — ældre nationalt figurmærke Modelo — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2005/C 93/50)

(Processprog: spansk)

I sag T-169/02, Cervecería Modelo, SA de CV, Mexico City (Mexico), ved advokats C. Lema Devesa og A. Velázquez Ibáñez, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: J. Crespo Carrillo og I. de Medrano Caballero), den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og intervenient ved Retten var Modelo Continente Hipermercados, SA, Senhora da Hora (Portugal), ved advokats N. Cruz, J. Pimenta og T. Colaço Dias, angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 6. marts 2002 af Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 536/2001-3 og R 674/2001-3) vedrørende en indsigelsessag mellem Cervecería Modelo, SA de CV, og Modelo Continente Hipermercados, SA, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne P. Mengozzi og I. Labucka; justitssekretær: H. Jung, den 15. februar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 180 af 27.7.2002.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 15. februar 2005

i sag T-296/02, Lidl Stiftung & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — risiko for forveksling — ansøgning om LINDENHOF som EF-varemærke — det ældre ord- og figurmærke LINDERHOF — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2005/C 93/51)

(Processprog: tysk)

I sag T-296/02, Lidl Stiftung & Co. KG, Neckarsulm (Tyskland), ved advocat P. Groß, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: A. von Mühlendahl, B. Müller og G. Schneider), den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og intervenient ved Retten: REWE-Zentral AG, Köln (Tyskland), ved advokat M. Kinkeldey, angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. juli 2002 af Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 0036/2002-3) vedrørende en indsigelsessag mellem Lidl Stiftung & Co. KG og REWE-Zentral AG, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne A.W.H. Meij og N.J. Forwood; justitssekretær: fuldmægtig I. Natsinas, den 15. februar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 289 af 23.11.2002.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 1. februar 2005

i sag T-57/03, Société provençale d'achat et de gestion (SPAG) SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — EF-varemærkeansøgning om ordmærket HOOLIGAN — de ældre ordmærker OLLY GAN — faktiske eller retlige oplysninger, der ikke er fremlagt for Harmoniseringskontoret — formaliteten — risiko for forveksling)

(2005/C 93/52)

(Processprog: tysk)

I sag T-57/03, Société provençale d'achat et de gestion (SPAG) SA, Marseille (Frankrig), ved advocat K. Manhaeve, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: U. Pfléghar og G. Schneider), de andre parter i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og intervenienter ved Retten var Frank Dann og Andreas Backer, Frankfurt am Main (Tyskland), ved advokat P. Baronikians, angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. december 2002 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1072/2000-2) vedrørende en indsigelsessag om varemærkerne HOOLIGAN og OLLY GAN, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne N.J. Forwood og S. Papasavvas; justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio González, den 1. februar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 10.5.2003.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 3. februar 2005****i sag T-137/03, Ornella Mancini mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾****(Tjenestemænd — stilling som lægekonsulent — ændring af meddelelsen om ledig stilling — magtfordrejning — udvælgelseskomitéens sammensætning — sammenligning af fortjenester — åbenbart urigtigt skøn — ligebehandling mellem mænd og kvinder — erstatningssøgsmål)**

(2005/C 93/53)

(Processprog: fransk)

I sag T-137/03, Ornella Mancini, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Bruxelles (Belgien), ved advocat É. Boigelot, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. Berardis-Kayser og G. Berscheid, bistået af advocat B. Wägenbaur, og med valgt adresse i Luxembourg), angående dels en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om ikke at imødekomme sagsøgerens ansøgning til stillingen som lægekonsulent ved den administrative enhed »Lægetjenesten Bruxelles« og af afgørelsen om at ansætte en anden ansøger i den nævnte stilling, dels en påstand om erstatning, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Legal, og dommerne V. Tiili og Vadapalas; justitssekretær: fuldmægtig I. Natsinas, den 3. februar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part betaler omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 158 af 5.7.2003.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 3. februar 2005****i sag T-172/03, Nicole Heurtaux mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾****(Tjenestemænd — afslag på forfremmelse — manglende begrundelse — sammenligning af fortjenester — annullationsøgsmål)**

(2005/C 93/54)

(Processprog: fransk)

I sag T-172/03, Nicole Heurtaux, Bruxelles (Belgien), tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved

avocats J.-N. Louis, É. Marchal, A. Coolen og S. Orlandi, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Curall og V. Joris), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 14. august 2002 om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse B2 i forfremmelsesåret 2002, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Lindh, og dommerne J.D. Cooke og D. Šváby; justitssekretær: fuldmægtig I. Natsinas, den 3. februar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionens afgørelse af 14. august 2002 om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse B2 i forfremmelsesåret 2002 annulleres.
- 2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 184 af 2.8.2003.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 16. februar 2005****i sag T-284/03, Rosalinda Aycinena mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾****(Tjenestemænd — indplacering i højere lønklasse inden for stillingsgruppen — indplacering på løntrin)**

(2005/C 93/55)

(Processprog: fransk)

I sag T-284/03, Rosalinda Aycinena, Bruxelles (Belgien), ved advokats J.-N. Louis, E. Marchal, A. Coolen og S. Orlandi, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: C. Berardis-Kayser), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om at fastsætte sagsøgerens endelige indplacering ved ansættelsen til lønklasse LA6, løntrin 1, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Jaeger, og dommerne V. Tiili og O. Czucz; justitssekretær: H. Jung, den 16. februar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Sagsøgte betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 251 af 18.10.2003.

4) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 7 af 10.1.2004.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 16. februar 2005

i sag T-354/03, Gemma Reggimenti mod Europa-Parlamentet (¹)

(Tjenestemænd — godtgørelse af rejseudgifter for barn, over for hvem der består forsørgerpligt — deling i tilfælde af to tjenestemandsansatte ægtefællers skilsmisse)

(2005/C 93/56)

(Processprog: fransk)

I sag T-354/03, Gemma Reggimenti, tjenestemand ved Europa-Parlamentet, Woluwé-Saint-Lambert (Belgien), ved avocat C. Junion, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: L.G. Knudsen og A. Bencomo Weber, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af Parlamentets afgørelse af 27. maj 2003, som blev stadfæstet ved skrivelse af 17. juli 2003, hvorved Parlamentet i henhold til artikel 8 i vedtægtens bilag VII beslutte fra 2002 at dele godtgørelsen af rejseudgifterne vedrørende sagsøgerens datter mellem de to fraskilte tjenestemænd, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Azizi, og dommerne M. Jaeger og O. Czúcz; justitssekretær: ekspeditionssekretær I. Natsinas, den 16. februar 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Sagen afvises for så vidt angår de faste godtgørelser af rejseudgifter forud for 2002.

2) Sagen afvises ligeledes for så vidt den indeholder en påstand om udstedelse af et påbud.

3) I øvrigt frifindes Europa-Parlamentet.

KENDELSE AFSAGT AF PRÆSIDENTEN FOR RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 31. januar 2005

i sag T-447/04 R, Capgemini Nederland BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Offentlige tjenesteydelsesaftaler — EF-udbudsprocedure — sag om foreløbige forholdsregler — fumus boni juris — uopsættelighed)

(2005/C 93/57)

(Processprog: engelsk)

I sag T-447/04 R, Capgemini Nederland BV, Utrecht (Nederlandene), ved avocats M. Meulenbelt og H. Speyart, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: L. Parpala, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om udsættelse af gennemførelsen af dels Kommissionens beslutning om ikke at antage sagsøgerens bud på kontrakten JAI-C3-2003-01 vedrørende udvikling og installation af anden udgave af informationssystemet Schengen (»SIS II«) og mulig udvikling og installation af et informationssystem for visa (»VIS«) inden for området for retlige og indre anliggender og at tildele kontrakten til en anden bydende, dels Kommissionens beslutning om at indgå en kontrakt om systemerne SIS II og VIS med en anden bydende, har Rettens præsident den 31. januar 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2. Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 23. december 2004 af NORTRAIL Transport GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-496/04)

(2005/C 93/58)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 23. december 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af NORTRAIL Transport GmbH, Kiel (Tyskland), ved advokat J. Krause.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annulation af Kommissionens beslutning af 1. oktober 2004 REM 15/02 om selskabet NORTRAIL Transport GmbH's anmodning om godtgørelse af importafgifter i medfør af artikel 239 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren foretog fra juli 1995 løbende indførsler af forskellige fiskerivarer fra Norge. Den 1. september 1995 ansøgte sagsøgeren inden for rammerne af forordning (EF) nr. 3061/95 ⁽¹⁾ om åbnede toldkontingenter om toldfri overgang til omsætning. Det kompetente toldsted fastslog, at den af sagsøgeren ansøgte toldfrihed for en bestemt del af indførslerne ikke kunne imødekommes, og at den almindelige toldsats fandt anvendelse. På dette grundlag pålagde det kompetente toldsted sagsøgeren at betale importafgifter ved overgangen til fri omsætning. Sagsøgeren betalte en del af importafgifterne.

Sagsøgeren har gjort gældende, at der foreligger særlige omstændigheder som omhandlet i artikel 239 i forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽²⁾, som giver selskabet ret til godtgørelse og fritagelse for importafgifter.

Til støtte herfor har sagsøgeren bl.a. gjort gældende, at en fællesskabsretsakt er vedtaget med tilbagevirkende kraft. De tyske toldsteder fik ved meddelelse fra det tyske Bundesministerium der Finanzen (det tyske finansministerium) den 31. august 1995 underretning om åbningen af toldkontingenterne fra den 1. september 1995. Den 4. oktober 1995 blev de tyske toldsteder underrettet om, at disse kontingenter var åbnet med tilbagevirkende kraft fra den 1. juli 1995. I tidsrummet fra 1.

september 1995, hvor sagsøgeren ansøgte om toldfri overgang til fri omsætning for de pågældende varer, var visse af kontingenterne allerede udtømt, på grund af den tilbagevirkende åbning fra 1. juli 1995, hvilket også delvis var tilfældet før den 1. september 1995.

Sagsøgeren har desuden anført, at retsakten i sin form er utilstrækkelig og uklar, og at forskellen mellem tidspunktet for offentliggørelsen af fællesskabsretsakten og de deri regulerede åbningstidspunkter for toldkontingenterne med tilbagevirkende kraft er uklar. Dette indebærer, at de nationale toldmyndigheder anlægger forskellige fortolkninger vedrørende åbningstidspunkterne, hvilket er i strid med princippet om forbud mod forskelsbehandling.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 3061/95 af 22.12.1995 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 992/95 om åbning og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for visse landbrugsprodukter og fiskerivarer med oprindelse i Norge (EFT L 327, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

Sag anlagt den 18. januar 2005 af Wieland Werke AG, Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H. og Austria Buntmetall AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-11/05)

(2005/C 93/59)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 18. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Wieland Werke AG, Ulm (Tyskland), Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H., Amstetten (Østrig), og Austria Buntmetall AG, Enzesfeld (Østrig), ved Rechtsanwälte R. Bechtold og U. Soltész.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 3. september 2004, berigtiget den 20. oktober 2004, (sag COMP/E-1/38.069 – VVS-kobberrør) annulleres

- Subsidiært nedsættes de bøder, som er pålagt sagsøgerne ved beslutningen
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ved den anfægtede beslutning blev sagsøgerne pålagt en bøde for overtrædelse af artikel 81, stk. 1, EF som følge af en række aftaler og tilfælde af samordnet praksis i form af prisaftaler og markedsopdeling på VVS-kobberrørmarkedet.

Sagsøgerne har anfægtet denne beslutning, idet de gør gældende, at det nye bødepålæg i denne sag er i strid med princippet *ne bis in idem*, eftersom Kommissionen allerede har bedømt og sanktioneret de samme faktiske omstændigheder i forbindelse med sag COMP/E-1/38.240 – industrirør. Sagsøgerne har anført, at Kommissionen ved bødeudmålingen i det mindste burde have taget hensyn til den allerede pålagte bøde, og at opdelingen af den sammenhængende kobberrørsag i en industrirørsag og en VVS-rørsag er ulovlig.

Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at bøden er uforholdsmæssig, og at tvingende sagsbehandlingsprincipper, som f.eks. begrundelsespligten i henhold til artikel 253 EF, proportionalitetsprincippet og lighedsprincippet, er blevet tilsidesat i forbindelse med bødefastsættelsen. Dette støtter sagsøgerne bl.a. på det følgende:

- Fastsættelsen af overtrædelsens grovhed bygger på en fejlbehæftet og utilstrækkelig bedømmelse af overtrædelsens karakter, dens virkninger på markedet og aftalernes geografiske rækkevidde
- Kommissionen skulle i forbindelse med den differentierede vurdering af de deltagende virksomheder have taget hensyn til ikke blot disses markedsandele, men også deres absolutte størrelse
- Kommissionen har i beslutningen ikke angivet, efter hvilke principper de konkrete grundbøder er blevet fastsat, og har ikke i meddelelsen af klagepunkter gjort det utvetydigt klart, at den var gået ud fra en særlig grov overtrædelse af konkurrencereglerne
- Kommissionen har ved forhøjelsen af bøden på grundlag af aftalernes varighed anvendt sine retningslinjer for beregningen af bøder⁽¹⁾ forkert og har desuden set bort fra, at hele komplekser af faktiske omstændigheder allerede var forældede
- Kommissionen har ladet væsentlige formildende omstændigheder, som f.eks. den vanskelige markedssitua-

tion, det ringe afkast af omsætningen inden for kobberrørsbranchen og den omgående ophævelse af aftalerne efter ransagningerne, ude af betragtning

I forbindelse med nedsættelsen af bøderne over for andre virksomheder, der deltog i kartellet, som følge af disses samarbejde uden for samarbejdsmeddelelsen, har Kommissionen endvidere bl.a. tilsidesat lighedsprincippet.

Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003⁽²⁾, og nærmere bestemt fastsættelsen af bødens grundbeløb, som overlader Kommissionen et i praksis ubegrænset skøn, strider mod bestemthedsprincippet og dermed mod trindhøjere fællesskabsret.

⁽¹⁾ Retningslinjer for beregningen af bøder i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 og artikel 65, stk. 5, i EKSF-traktaten, EFT C 9 af 14.1.1998, s. 3.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1).

Sag anlagt den 25. januar 2005 af Sergio Rossi SpA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-31/05)

(2005/C 93/60)

(Det sprog, stævningen er affattet på: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 25. januar 2005 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Sergio Rossi SpA, San Mauro Pascoli (Italien), ved advokat A. Ruò. Den anden part i sagen for appelkammeret var K L Ruppert Stiftung Co. Handels-KG, Weilheim (Tyskland).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-vare-mærket: K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG.

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmærket »ROSSI« for varer i klasse 25 (Yderbeklædning og undertøj, handsker, flipskånere, halstørklæder, slips, hovedbeklædning) – ansøgning nr. 876 094.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sergio Rossi.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: De nationale og internationale ord- og figurmærker »SERGIO ROSSI« for varer i klasse 25 (beklædningsgenstande, herunder støvler, sko og hjemmesko, halstørklæder, slips, ...)

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen tages til følge.

Appelkammerets afgørelse: Indsigelsesafdelingens afgørelse annulleres.

Søagsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8 i Rådets forordning nr. 40/94.

(Tyskland), Makhteshim Agan Holding BV, Amsterdam (Nederlandene), Alfa Agricultural Supplies S.A., Athen (Grækenland) og Aragonesas Agro S.A. Madrid (Spanien) ved advokaterne C. Mereu og K. van Maldegem.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat sine fællesskabsretlige forpligtelser til at gennemgå de videnskabelige oplysninger, som sagsøgerne har forelagt med henblik på kontrol af endosulfan i medfør af direktiv 91/414/EØF, og ikke har overholdt procedurereglerne i forbindelse hermed.

— Det pålægges Kommissionen at efterkomme sine fællesskabsretlige forpligtelser og imødekomme sagsøgernes anmodning om at gennemgå og tage stilling til alle oplysninger, som er forelagt med henblik på kontrol af endosulfan, og ved at overholde procedurereglerne, herunder give sagsøgerne ret til kontradiktion og en retfærdig sagsbehandling.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ved skrivelse af 24. september 2004 anmodede sagsøgerne Kommissionen om at gennemgå de videnskabelige oplysninger, som de i medfør af direktiv 91/414/EØF (1) havde forelagt den vurderende myndighed med henblik på kontrol og godkendelse af endosulfan, som er det aktive stof i deres plantebeskyttelsesmiddel. Sagsøgerne anmodede også om at få adgang til at behandle de spørgsmål – som undersøgerne rejste i de sidste faser af gennemgangen uden nogen forudgående høring af sagsøgerne – og besvare dem. Ved skrivelse af 26. november 2004 svarede Kommissionen, at dens tjenestegrene forberedte et forslag om ikke at optage endosulfan i bilag I i direktiv 91/414. Dette vil indebære et forbud mod dette stof.

Sag anlagt den 31. januar 2005 af Bayer CropScience AG, Makhteshim Agan Holding BV, Alfa Agricultural Supplies S.A. og Aragonesas Agro S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-34/05)

(2005/C 93/61)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 31. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Bayer CropScience AG, Monheim

Til støtte for deres sagsanlæg har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen ved ikke at gennemgå alle relevante og seneste tekniske oplysninger, som de har forelagt, har tilsidesat artikel 95, stk. 3, EF og artikel 152, stk. 1, EF. De har ydermere gjort gældende, at Kommissionen ved ikke at imødekomme deres anmodning har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik i artikel 211 EF, samt deres ret til kontradiktion, retten til retfærdig sagsbehandling, begrundelsespligten og ligebehandlingsprincippet.

Endvidere har sagsøgerne anført, at Kommissionens undladelse af at gennemgå de af dem forelagte oplysninger hverken opfylder det tilsigtede formål med vurderingen af sikkerheden af plantebeskyttelsesmidler eller udgør det mindst indgribende middel til at opfylde dette formål, eftersom den efterfølgende beslutning om ikke at optage endosulfan i bilag I, vil indebære, at det må trækkes tilbage fra EU-markedet med uoprettelige forretningsmæssige konsekvenser for sagsøgerne. På denne baggrund mener sagsøgerne, at Kommissionen har tilsidesat proportionalitetsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet. Endelig har sagsøgerne anført, at Kommissionen ved sin passivitet har tilsidesat deres ret til at drive forretning og krænkede ejendomsretten.

(¹) Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230, s. 1).

Sag anlagt den 31. januar 2005 af Coats Holdings Limited og J P Coats Limited mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-36/05)

(2005/C 93/62)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 31. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Coats Holdings Limited, Uxbridge (Det Forenede Kongerige) og J P Coats Limited, Uxbridge (Det Forenede Kongerige), ved solicitors W. Sibree og C. Jeffs.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 26. oktober 2004 i sag COMP/F-1/38.338/PO – Nåle – Dok. K(2004) 4221 endelig udg. annulleres.
- Subsidiært annulleres de dele af beslutningen, som Retten ikke finder bevist, eller som er behæftet med åbenbare fejl eller en utilstrækkelig begrundelse.

- Den bøde, sagsøgerne er blevet pålagt, annulleres eller nedsættes.
- Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgernes omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I den anfægtede beslutning har Kommissionen fundet, at sagsøgerne i perioden fra den 10. september 1994 til den 31. december 1999 sammen med andre virksomheder har tilsidesat artikel 81, stk. 1, EF, idet de har samordnet deres praksis og indgået en række aftaler, der tilsammen udgjorde en trepartsaf-tale, som havde til formål og til følge 1) at opdele det europæiske marked for hårde sy- og besætningsartikler, nærmere bestemt en opdeling på produktmarkedniveau af markedet for håndsynings- og specialnåle på den ene side og de bredere markeder for nåle og andre markeder for hårde sy- og besætningsartikler på den anden side, og 2) at opdele det europæiske marked for nåle, hvilket udgør en geografisk markedsopdeling af markedet for nåle.

Til støtte for deres påstande har sagsøgerne først og fremmest gjort gældende, at Kommissionen har begået en række skønsfejl. Sagsøgerne har ikke bestridt Kommissionens konklusion, hvorefter der forelå et kartel mellem de andre virksomheder, der er nævnt i den anfægtede beslutning. Imidlertid har sagsøgerne anført, at Kommissionens opfattelse, hvorefter sagsøgerne ligeledes har deltaget i dette kartel, er baseret på indicier, ubegrundet indblanding, et stort antal simple faktiske fejl og en række anstrengte fortolkninger af begivenheder. Sagsøgerne er af den opfattelse, at Kommissionens fejltagelser var uundgåelige, idet den foretog en mangelfuld undersøgelse, hvorunder den forsømte at stille sagsøgerne væsentlige spørgsmål vedrørende de pågældende møder og aftaler, og idet den ikke har foretaget en vurdering af den forretningsmæssige sammenhæng, hvori sagsøgerne udøvede deres virksomhed, og på grundlag af hvilken sagsøgerne indgik fuldstændig lovlige aftaler vedrørende salget af en virksomhed og efterfølgende leverancer af nåle.

Sagsøgerne har yderligere gjort gældende, at selv hvis Retten måtte stadfæste den påståede tilsidesættelse helt eller delvist, skal bøden nedsættes væsentligt. Ifølge sagsøgerne har Kommissionen pålagt sagsøgerne den samme bøde, som den pålagde de andre deltagere, på trods af den omstændighed, at sagsøgerne selv i henhold til Kommissionens opfattelse af begivenhederne spillede en mindre rolle i forhold til de andre virksomheder. Sagsøgerne har ligeledes anført, at bøden er helt ude af proportioner med deres omsætning på markedet for nåle, det eneste marked, hvor deres deltagelse kan have haft nogen betydning, og at den derfor er helt ude af proportioner med en eventuel gevinst for sagsøgerne eller skade for forbrugerne.

Sag anlagt den 28. januar 2005 af Ritec International Limited mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-40/05)**

(2005/C 93/63)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 28. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Ritec International Limited, Enfield (England), ved lawyers P.H.L.M. Kuypers og M.J. Osse, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at sagsøgeren ikke behøver at opnå fritagelse i medfør af artikel 5, stk. 7, i forordning nr. 2037/2000/EF for sin bestemte anvendelse af HCFC-141b i midlet »ClearShield«.
- Hvis Domstolen skulle fastslå, at sagsøgeren behøver at opnå fritagelse i medfør af artikel 5, stk. 7, i forordning nr. 2037/2000/EF for sin bestemte anvendelse af HCFC-141b i midlet »ClearShield«, pålægges det subsidiært Kommissionen hurtigst muligt at træffe en ny beslutning i overensstemmelse med Domstolens dom.
- Det fastslås, at sagsøgeren i tilstrækkeligt omfang har godtgjort, at der til sagsøgerens bestemte anvendelse af HCFC-141b ikke findes teknisk og økonomisk mulige alternative stoffer eller teknologier, eller at de ikke kan anvendes som omhandlet i artikel 5, stk. 7, i forordning nr. 2037/2000.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Artikel 5, stk. 7 i forordning nr. 2037/2000/EF ⁽¹⁾ bestemmer, at Kommissionen efter anmodning fra en kompetent myndighed i en medlemsstat kan tillade en tidsbegrænset fritagelse til anvendelse og markedsføring af hydrochlorfluorcarboner, hvis det godtgøres, at der til en bestemt anvendelse ikke findes teknisk og økonomisk mulige alternative stoffer eller teknologier, eller at de ikke kan anvendes. Den kompetente myndighed i Det Forenede Kongerige havde fremsat en sådan anmodning om på sagsøgerens vegne at opnå fritagelse for dennes bestemte anvendelse af HCFC-141b i midlet »ClearShield«, som er et glasbeskyttelsesmiddel. Den 23. november 2004 afslog Kommissionen anmodningen.

Ifølge sagsøgeren har Kommissionen misforstået sagsøgerens måde for at anvende HCFC-141b og man anfægter Kommissionens påstand om, at der markedsføres midler, svarerende til det

ikke-brandfarlige »ClearShield«, at sagsøgeren planlagde at sende den brandfarlige »ClearShield« eller en sprøjteboks på markedet i 2005, at brandfarlige glasbeskyttelsesmidler kan anses for sikre for brugeren, når det brandfarlige middel påføres inde i en sprøjteboks, og at sagsøgeren har haft tilstrækkelig tid til at erstatte HCFC-141b med alternativer. Ydermere har sagsøgeren hævdet, at den anfægtede beslutning ikke tager hensyn til, at sagsøgeren har fundet et alternativ til anvendelsen af HCFC-141b. Ligeledes har sagsøgeren anfægtet Kommissionens påstand om, at der findes adskillige ikke-HCFC alternativer, men at de endnu ikke anvendes på grund af betænkeligheder ved deres brandfarlighed, eller at de anvendes af andre virksomheder inden for EU-markedet. Ifølge sagsøgeren har man kun fundet et alternativ, som ikke er tilgængeligt i handelen.

Endvidere har sagsøgeren anfægtet Kommissionens påstand om, at anvendelsen af HCFC-141b allerede var blevet ulovligt i medfør af forordning nr. 3093/1994 ⁽²⁾, og at fritagelsen i medfør af artikel 5, stk. 7, i forordning nr. 2037/2000 var nødvendig, for at sagsøgeren fortsat kunne anvende dette stof. Ifølge sagsøgeren er virksomhedens bestemte anvendelse af HCFC-141b ikke omfattet af forordning nr. 2037/2000, eller vil i hvert fald først være ulovlig efter 2015.

Endelig har sagsøgeren påstået, at Kommissionens beslutning er en tilsidesættelse af artikel 253 EF, idet den ikke har angivet grundene for beslutningen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 af 29.6.2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget (EFT L 244, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 3093/94 af 15.12.1994 om stoffer, der nedbryder ozonlaget (EFT L 333, s. 1).

Sag anlagt den 28. januar 2005 af Dimon Incorporated mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-41/05)**

(2005/C 93/64)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 28. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Dimon Incorporated, Danville, Virginia (USA), ved lawyers L. Bergkamp, H. Cogels og J. Dhont.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede beslutnings artikel 1, 3 og 5 erklæres ugyldig for så vidt som der henvises til Dimon Inc.
- Subsidiært nedsættes den bøde, der er pålagt Agroexpansion S.A., og for hvilken Dimon Inc. hæfter solidarisk.
- Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning af 20. oktober 2004 om en procedure i henhold til artikel 81, stk. 1, EF (sag COMP/C.38.238/B2 – Rådobak, Spanien). Sagsøgeren har gjort gældende, at selskabet ikke er den rette adressat til beslutningen.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at artikel 81, stk. 1, EF og artikel 23, stk. 2 i forordning nr. 1/2003 ⁽¹⁾ samt proportionalitetsprincippet er blevet tilsidesat. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen begået en åbenbar fejl, da den fandt, at sagsøgeren havde en bestemmende indflydelse på Agroexpansion i den periode, hvorunder overtrædelsen blev begået, og den har således fejlagtigt rettet beslutningen til sagsøgeren, samt overskredet maksimumsbegrænsningen af den bøde, som kan pålægges Agroexpansion, idet Kommissionen skal hense til Dimonkoncernens omsætning for at beregne bødens maksimumsbegrænsning.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at proportionalitetsprincippet og princippet om erstatningsansvar er tilsidesat, da sagsøgeren er ifaldet ansvar for en enkelt og kompleks langvarig kartelaftale, der var indgået af Agroexpansion, og som sagsøgeren ikke var bekendt med.

Sagsøgeren har dernæst anført, at proportionalitetsprincippet og princippet om erstatningsansvar samt artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003 er tilsidesat. Ifølge sagsøgeren, skulle selskabet ikke være ifaldet ansvar for de overtrædelser, der blev begået før Agroexpansion blev en del af Dimon-koncernen.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at princippet om beretigede forventninger er blevet tilsidesat ved anvendelsen af formildende omstændigheder i overensstemmelse med punkt 3 i Kommissionens retningslinier af 1998 ⁽²⁾ på grund af det

hurtige ophør af overtrædelsen, der fandt sted så snart Kommissionen påbegyndte undersøgelsen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

⁽²⁾ Retningslinjer for beregningen af bøder i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 og artikel 65, stk. 5, i EKSF-traktaten (EFT C 9, s. 3).

Sag anlagt den 31. januar 2005 af Rhiannon Williams mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-42/05)

(2005/C 93/65)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 31. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Rhiannon Williams, Bruxelles (Belgien) ved Solicitors S. Crosby og C. Bryant.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 19. november 2004, hvori der blev givet afslag på begæring om aktindsigt i dokumenter, som – om end de ikke blev identificeret i den anfægtede beslutning – må formodes at eksistere, annulleres.
- Kommissionens beslutning af 19. november 2004, hvori der blev givet afslag på begæring om aktindsigt i alle, et eller flere af dokumenterne 9, 16, 17, 27, 29, 32, 33, 34 og 46, som identificeret i den anfægtede beslutning, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren er forskningsstipendiat og arbejder på et projekt om globaliseringens indvirkning på Fællesskabets miljø- og udviklingssamarbejde, retligt og politisk. Hertil har sagsøgeren begæret aktindsigt i dokumenter med henblik på at redegøre for baggrunden for nyere lovgivning om genetisk modificerede organismer (GMO). Som følge af begæringen blev der kun meddelt delvis aktindsigt i dokumenterne.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af forordning nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, og at der forelå en begrundelsesmangel, som udgjorde en tilsidesættelse af artikel 253 EF. Kommissionen har ifølge sagsøgeren givet et ufuldstændigt svar på begæringen om aktindsigt og identificerede ikke alle de dokumenter, som er i dens besiddelse. Sagsøgeren har gjort gældende, at der findes andre dokumenter, i forhold til hvilke der ikke er givet nogen begrundelse for afslag på begæring om aktindsigt, og i forhold til hvilke ingen undtagelser er blevet påberåbt.

Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har gjort sig skyldig i en urigtig retsanvendelse og anvendt undtagelsen i artikel 4, stk. 3, andet afsnit og artikel 4, stk. 1, litra a), tredje led i forordning nr. 1049/2001 fejlagtigt. Sagsøgeren har også gjort gældende, at Kommissionen ikke begrundede samt tog fejl, da den hævdede, at udbredelse ville være til alvorlig skade for beslutningsprocessen, at der ikke var tungtvægende offentlig interesse i udbredelsen af dokumenterne, og at de pågældende dokumenter ville svække Kommissionens forhandlingsposition ved WTO-panelet vedrørende det reelt foreløbige forbud mod godkendelse og markedsføring af bioteknologiske produkter.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, samt at der forelå en begrundelsesmangel, da Kommissionen ikke tog stilling til, om der kunne gives delvis aktindsigt i dokumenterne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 31. januar 2005 af Micronas GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-45/05)

(2005/C 93/66)

(Processprog: tysk)

ring i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Micronas GmbH, Freiburg im Breisgau (Tyskland), ved Rechtsanwalt G. Herr.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 12. november 2004 af Andet Appellkammer – sag R 366/2004-2 – 3D-Panorama annulleres, for så vidt ansøgningen om registrering af EF-varemærket »3D-Panorama« for varerne »elektroniske kredsløb, integrerede kredsløb, særlig halvleder-chips« i klasse 9 blev afslået.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-varemærket:

Sagsøgeren.

EF-varemærket, der søges registreret:

Ordmerknet »3D-Panorama« for varer i klasse 9 (Apparater inden for underholdningselektronik, særlig TV-apparater, videobåndoptagere, radiomodtagere, elektroniske kredsløb, integrerede kredsløb, særlig halvleder-chips; software) – ansøgning nr. 2871218.

Undersøgerens afgørelse:

Afslag på registrering for alle de ansøgte varer

Appellkammerets afgørelse:

Afslag på sagsøgerens klage.

Søgsmålsgrunde:

Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 ved den anfægtede afgørelse, eftersom ordkombinationen 3D-Panorama for varerne »elektroniske kredsløb, integrerede kredsløb, særlig halvleder-chips« hverken er udelukkende beskrivende eller mangler fornødent særpræg.

Sag anlagt den 31. januar 2005 af Pilar Ange Serrano m.fl. mod Europa-Parlamentet**(Sag T-47/05)**

(2005/C 93/67)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 31. januar 2005 anlagt sag mod Europa-Parlamentet af Pilar Ange Serrano, Luxembourg, Jean-Marie Bras, Luxembourg, Dominiek Decoutere, Wolwelage (Luxembourg), Armin Hau, Luxembourg, Adolfo Orcajo Teresa, Bruxelles, og Francisco Javier Solana Ramos, Woluwe-Saint-Lambert (Belgien), ved avocat Eric Boigelot.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Annulation af afgørelsen vedrørende sagsøgernes nye indplacering i lønklasse, som blev meddelt dem ved en henholdsvis udateret og ikke underskrevet skrivelse fra generaldirektøren for personalet.
- Annulation af alle retsakter, der følger efter og/eller står i forbindelse med denne afgørelse, også selv om de fremkommer efter anlæggelsen af denne sag.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale en erstatning, der efter billighed fastsættes til 60 000 EUR for hver sagsøger, idet der tages forbehold for en forhøjelse og/eller nedsættelse af beløbet under sagen.
- Europa-Parlamentet tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne er alle tjenestemænd ved Europa-Parlamentet, som har bestået udvælgelsesprøver med henblik på overgang fra en kategori (fra kategori D til kategori C, eller fra kategori C til kategori B) forud for ikrafttrædelsen af vedtægtsændringen den 1. maj 2004. Sagsøgerne har gjort gældende, at deres omplacering i lønklasse ifølge den nye vedtægt er mindre gunstig for dem end den omplacering, de ville have opnået, hvis de ikke havde bestået de pågældende udvælgelsesprøver.

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet først fremført en ulovlighedsindsigelse mod forordning 723/2004⁽¹⁾ om ændring af vedtægten, som er baseret på tilsidesættelse af begrundelsespligten og af principperne om retssikkerhed, om beskyttelse af den berettigede forventning, om proportionalitet og om ligebehandling. Sagsøgerne har ligeledes anført, at Europa-Parlamentet ved vedtagelsen af de anfægtede afgørelser hverken har

overholdt omsorgspligten eller princippet om god forvaltningsskik.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 723/2004 af 22. marts 2004 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne (EFT L 124 af 27.4.2004, s. 1.).

Sag anlagt den 28. januar 2005 af Yves Franchet og Daniel Byk mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-48/05)**

(2005/C 93/68)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 28. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Yves Franchet, Nice (Frankrig) og Daniel Byk, Luxembourg, ved avocats Georges Vandersanden og Laure Levi.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionen tilpligtes for de begåede fejl at betale sagsøgerne erstatning for den af dem lidt økonomiske og ikke-økonomiske skade, hvilket beløb foreløbigt og efter billighed opgøres til 1 mio. EUR.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne blev af OLAF beskyldt for at have gjort sig skyldige i strafbare overtrædelser med hensyn til forvaltningen af en række sager vedrørende Eurostat. Sagsøgerne er af den opfattelse, at de foranstaltninger, som efterfølgende blev truffet af Kommissionen, er behæftet med processuelle fejl, og ikke overholder sagsøgernes grundlæggende rettigheder.

Ifølge sagsøgerne har OLAF begået fejl ved at videresende sagen med de rejste beskyldninger til de franske og luxembourgske retsinstanser uden at underrette sagsøgerne eller Kommissionen herom. OLAF har desuden tilsidesat fortrolighedsprincippet, princippet om formodet uskyldighed, princippet om god forvaltningsskik og artikel 9 i forordning 1073/1999⁽¹⁾, retten til kontradiktion og begrundelsespligten. Sagsøgerne har desuden anført, at OLAF ikke har villet give dem adgang til visse dokumenter og endelig påstået, at OLAF's behandling af sagerne ikke er sket inden for en rimelig frist og er i strid med artikel 6 og 11 i forordning 1073/1999.

Sagsøgerne har ligeledes anført, at Kommissionen har begået fejl ved ikke at sikre fortrolighed og ved ikke at overholde de grundlæggende rettigheder, navnlig retten til kontradiktion og princippet om formodet uskyldighed. Sagsøgerne har desuden kritiseret Kommissionen for at have handlet selvmodsigende og for at have forøget procedurerne, for at have tilsidesat princippet om god forvaltningsskik og endelig for ikke at have givet dem adgang til de af OLAF's dokumenter, der er i Kommissionens besiddelse.

Sagsøgerne har anført, at disse fejl har bevirket, at de har lidt ikke-økonomisk og økonomisk skade.

(⁴) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25.5.1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)(EFT L 136, s. 1).

Sag anlagt den 31. januar 2005 af Rijn Schelde Mondia France mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-55/05)

(2005/C 93/69)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 31. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Rijn Schelde Mondia France, Rouen (Frankrig), ved avocat François Citron.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at skrivelsen af 7. oktober 2004 fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til generaldirektoratet for toldvæsenet i dossier REM 2201 er en beslutning truffet af Kommissionen, der indeholder et klagepunkt vedrørende selskabet Rijn Schelde Mondia France, og at denne beslutning annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren i denne sag har anfægtet den beslutning, der anføres at være indeholdt i en skrivelse fra Kommissionen, dateret den 7. oktober 2004, til det franske generaldirektorat for toldvæsenet.

Det anføres i den forbindelse, at det sagsøgende selskab ved skrivelse af 31. oktober 2000 anmodede den franske toldmyndighed om fritagelse for den toldskyld, der var blevet meddelt selskabet af generaldirektoratet for toldvæsenet i Rouen og le Havre for et samlet beløb af 962 058,64 EUR. Selv om den franske toldmyndighed fandt, at den var beføjet til at tage stilling til anmodningen om fritagelse for toldskyld, fremsendte den imidlertid alligevel sagens akter til Kommissionen, for at denne skulle tage stilling til »om den konstaterede forsømmelighed var åbenbar eller ej«.

Ved den anfægtede beslutning returnerede Kommissionen sagens akter til de franske toldmyndigheder »til behandling ved Deres tjenestegrene«. Kommissionen anførte imidlertid over for den franske myndighed, at den fandt, at sagsøgeren havde gjort sig skyldig i åbenbar forsømmelighed samtidig med, at den anbefalede at give sagsøgeren afslag på anmodningen om fritagelse for told.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren gjort følgende gældende:

- Kompetenceoverskridelse i det omfang Kommissionen samtidig med at den erklærede sig ubeføjet til at tage stilling til anmodningen om toldfritagelse ikke desto mindre tog stilling til spørgsmålet om den åbenbare karakter af den påståede forsømmelighed.
- Kommissionen traf ikke sin beslutning inden for den frist på ni måneder, der er fastsat i artikel 907, stk. 2, i gennemførelsesforordningen til EF-toldkodeksen.
- Tilsidesættelse af pligten til at begrunde retsakter.
- Magtfordrejning, idet Kommissionens beslutning om manglende kompetence blev truffet tre år efter sagens akter blev overgivet til den af den franske myndighed, og selv om Kommissionen havde ignoreret indsigelsen om inkompetence, der oprindeligt blev fremsat af sagsøgeren selv for de franske toldmyndigheder.

Endelig har sagsøgeren foreholdt Kommissionen at have anlagt en åbenbart urigtig vurdering af forholdene i den foreliggende sag, hvilket udgør åbenbar forsømmelighed.

Sag anlagt den 3. februar 2005 af Isabel Clara Centeno Mediavilla m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-58/05)

(2005/C 93/70)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 3. februar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Isabel Clara Centeno Mediavilla, Sevilla (Spanien), og 16 andre sagsøgere, ved advocats Georges Vandersanden, Laure Levi og Aurore Finchelstein.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Annulation af den indplacering i lønklasse, der blev tildelt sagsøgerne i afgørelserne om deres ansættelse, for så vidt som indplaceringen er baseret på artikel 12, stk. 3, i bilag XIII til den nye vedtægt.
- Følgelig genoprettes sagsøgernes karriere (herunder anerkendelsen af deres erfaring i den således berigtigede lønklasse, deres ret til forfremmelse og deres pensionsrettigheder), med udgangspunkt i den lønklasse, de burde have været indplaceret i på grundlag af meddelelsen om udvælgelsesprøven, i henhold til hvilken de blev opført på ansættelsesreserverlisten, enten i den lønklasse, der er anført i meddelelsen om udvælgelsesprøven, eller i den tilsvarende lønklasse ifølge den nye vedtægts indplacering (og det korrekte løntrin i henhold til de regler, der var gældende før den 1. maj 2004), fra afgørelsen om deres ansættelse.
- Sagsøgerne tilkendes morarenter i henhold til den af Den Europæiske Centralbank fastsatte rentesats af alle de beløb, der er lig med differencen mellem den aflønning, der svarer til sagsøgernes indplacering i afgørelsen om ansættelse og den indplacering, de var berettigede til, indtil tidspunktet, hvor afgørelsen om deres korrekte indplacering i lønklasse foreligger.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne deltog i udvælgelsesprøver til ansættelse af tjenestemænd ved Kommissionen og blev opført på ansættelsesreserverlisten forud for den 1. maj 2004, som var ikrafttrædelsestidspunktet for Rådets forordning nr. 723/2004 af 22. marts 2004 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne⁽¹⁾. Sagsøgerne blev rent faktisk ansat efter den 1. maj 2004 og blev indplaceret i lønklasse og på løntrin i

henhold til overgangsbestemmelserne i den nye vedtægt, således som disse fremgår af artikel 12 i bilag XIII. Sagsøgerne har anført dels, at de som følge heraf blev indplaceret i en lavere lønklasse end den, der er anført i meddelelserne om udvælgelsesprøve, dels at de nye lønklasser, som de blev indplaceret i, heller ikke svarer til de tidligere lønklasser i kategori A eller B, hvori de blev ansat.

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet for det første rejst en ulovlighedsindsigelse mod artikel 12 i bilag XIII. Sagsøgerne er af den opfattelse, at artikel 12 i den nye vedtægts bilag XIII tilsidesætter princippet om ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling, idet beståede ansøgere fra samme udvælgelsesprøve er blevet behandlet forskelligt med hensyn til deres indplacering i lønklasse, alt efter om de blev ansat før eller efter den 1. maj 2004.

Sagsøgerne har desuden anført, at artikel 12 i bilag XIII tilsidesætter den nye vedtægts artikel 31. Ifølge sagsøgerne er den lønklasse, som bør tildeles en ansat tjenestemand, i henhold til artikel 31 den lønklasse, der er anført i meddelelsen om den udvælgelsesprøve, tjenestemanden har bestået. Den lønklasse, sagsøgerne blev tildelt i forbindelse med deres ansættelse, er imidlertid forskellig fra den lønklasse, der er nævnt i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

Sagsøgerne har videre anført, at artikel 12 i bilag XIII tilsidesætter den nye vedtægts artikel 5, princippet om ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling og princippet om ækvivalens mellem stilling og lønklasse. Sagsøgerne har anført, at der ikke er sket en omklassificering af deres stilling i forhold til hver stillingstypes art og de hermed forbundne opgaver, og at sagsøgerne i strid med den nye vedtægts artikel 5, stk. 5, ikke har været underlagt de samme vilkår for ansættelse og karriereløb som de beståede ansøgere fra samme udvælgelsesprøve, der blev udnævnt før den 1. maj 2004.

Sagsøgerne har også anført, at artikel 12 i bilag XIII tilsidesætter princippet om retssikkerhed og princippet om forbud mod tilbagevirkende gyldighed, sagsøgernes velerhvervede rettigheder og deres berettigede forventning. Ifølge sagsøgerne blev deres rettigheder med hensyn til deres indplacering i lønklasse stiftet i det øjeblik, de blev opført på ansættelsesreserverlisten, hvilken oplysning giver dem sikkerhed for, at de i tilfælde af udnævnelse vil blive indplaceret i den lønklasse, der er anført i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

Sagsøgerne har endelig anført, at Personaleudvalget i strid med den nye vedtægts artikel 10 ikke blev hørt på ny, da Kommissionen ændrede sit oprindelige forslag til ændring af vedtægten og indsatte den bestemmelse, hvis lovlighed er anfægtet.

Sagsøgerne har også anført, at der er sket tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, af omsorgsprincippet, af princippet om gennemsigtighed, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, princippet om god tro, princippet om ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling og princippet om ækvivalens mellem stilling og lønklasse.

(¹) EFT L 124, s. 1.

Sag anlagt den 2. februar 2005 af Union française de l'express (UFEX) m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-60/05)

(2005/C 93/71)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 2. februar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Union française de l'express (UFEX), Roissy Charles de Gaulle (Frankrig), Federal Express International (France) SNC, Gennevilliers (Frankrig) og CRIE, Asnières (Frankrig), ved avocats Eric Morgan de Rivery og Jacques Derenne.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annulation af Kommissionens beslutning SG-Greffe (2004) D/205294 af 19. november 2004
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Der er i den foreliggende sag nedlagt påstand om annullation af beslutningen om afvisning af den klage, som UFEX, der på daværende tidspunkt bar navnet SFEL, i december 1990 havde indgivet over det franske postvæsen på grund af krydssubsidiering, der angiveligt udgør et misbrug af en dominerende stilling til fordel for société française de messagerie internationale (SFMI). Denne beslutning er truffet efter en begæring om genåbning af proceduren for Kommissionen som følge af, at Fællesskabets retsinstanser havde annulleret Kommissionens beslutning af 30. december 1994, hvorved den oprindelige klage blev afvist (¹).

Hovedspørgsmålet i den foreliggende sag er stadig det samme som det, der var genstand for de førnævnte domme fra Domstolen og Retten, nemlig om Kommissionen har overholdt sine forpligtelser i forbindelse med undersøgelsen af klagen.

Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen ved i den anfægtede beslutning at afvise klagen på grund af en angivelig mangel på fællesskabsinteresse har tilsidesat bestemmelserne om bedømmelse af, hvornår der foreligger fællesskabsinteresse, at begrundelsen for beslutningen er selvmodsigende og at beslutningen er behæftet med en række retlige fejl hvad angår afvisningen af den del af klagen, som er baseret på artikel 86 EF, artikel 82 EF, artikel 3, litra g), EF og artikel 10 EF.

Sagsøgerne har nærmere bestemt bl.a. gjort gældende, at Kommissionen har anlagt fejlagtige skøn over de forhold, der nødvendigvis indgår i definitionen af fællesskabsinteresse, idet Kommissionen med henblik på at begrunde, at der ikke var tale om fællesskabsinteresse, skulle vurdere grovheden og varigheden af de påståede tilsidesættelser, som var nævnt i klagen. Heraf følger, at det ikke er nok at fastslå, om konkurrencebegrænsende virkninger består, og – hvis dette ikke kan konstateres – at afvise, at Fællesskabet har en interesse i at behandle klagen.

Hvad angår tilsidesættelsens varighed har sagsøgerne kritiseret den omstændighed, at Kommissionen blot undersøgte, hvorvidt der var bestående afledte virkninger af de påståede tilsidesættelser (udvikling i markedsandele, markedsafgang, efterspørgsels prisfølsomhed, mangel på varige virkninger for prisen, etc.) uden at beskæftige sig med den primære virkning, som var af strukturel karakter, nemlig at SFMI-Chronopost fik en førende stilling på markedet og opretholdt denne stilling.

Hvad angår begrundelsen er det anført, at Kommissionen i den anfægtede beslutning har hævdet på den ene side fuldt ud at være i stand til at efterprøve det franske postvæsens omkostningsdækningsniveau, hvilket såvel i henhold til artikel 82 som til artikel 87 EF er den eneste beregning, der gør det muligt at afgøre, om der foreligger krydssubsidiering, og på den anden side, at grunden til, at den ikke undersøgte postvæsenets omkostningsdækningsniveau i henhold til artikel 82 EF er, at dette ville have medført en gentagelse af det arbejde, Kommissionen selv skal udføre i forbindelse med behandlingen af de dele af klagen, som vedrører statsstøtte.

Sagsøgerne har ligeledes bestridt Kommissionens påstand om, at de fordele, der er tildelt Chronopost med hensyn til told- og afgiftsfritagelse, skyldes den franske stats handlinger, som falder inden for dens offentlige myndighedsudøvelse og ikke ind under anvendelsesområdet for bestemmelserne i artikel 82 EF, jf. artikel 86 EF.

(¹) Sag C-119/97 P, UFEX m.fl. mod Kommissionen (Sml. 1999 I, s. 1341), og sag T-77/95, REV UFEX m.fl. mod Kommissionen (Sml. 2000 I, s. 2167).

Sag anlagt den 18. februar 2005 af Dario Scotto mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-76/05)

(2005/C 93/72)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 18. februar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Dario Scotto ved avvocato Massimo Condinanzi.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse af 27. oktober 2004, hvorved den afviste sagsøgerens klage af 12. juli 2004, nr. R/616/04, annulleres, og følgelig annulleres sagsøgerens karriereudviklingsrapport nr. 23330.
- Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren er uenig i den bedømmelse, der er foretaget i hans karriereudviklingsrapport for perioden 1.1.2003 – 31.8.2003.

Til støtte for sin påstand gør sagsøgeren gældende, at der foreligger:

- en tilsidesættelse af personalevedtægtens artikel 43 og de relevante gennemførelsesbestemmelser
- en tilsidesættelse af fremgangsmåden ved udarbejdelsen af rapporten på grund af en mangelfuld bedømmelse af referenceperioden
- åbenbare, faktuelle fejl i forbindelse med bedømmelsen af sagsøgerens aktiviteter i forhold til de enkelte, fastsatte mål.

Sag anlagt den 19. februar 2005 af Andrea Balduini mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-77/05)

(2005/C 93/73)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 19. februar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Andrea Balduini ved avvocato Gabriele Balduini.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) ansættelsesmyndighedens beslutning af 12. november 2004, ADMIN. B.2-PC/amd-D (2004)27617, meddelt ved anbefalet brev af 15. november 2004, og modtaget den 22. november 2004, annulleres, og spørgsmål nr. 11 og nr. 36 i prøve A (kendskab til området) i udvælgelsesprøve EPSO/A/11/03, eller i det mindste ét af disse, annulleres
- 2) følgelig annulleres afgørelsen truffet af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/A/11/03, som sagsøgeren fik meddelelse om ved skrivelse af 14. maj 2004 EPSO/5000/LM – EN, og sagsøgte tilpligtes at acceptere og anerkende, at sagsøgeren indgår blandt de 450 bedst placerede, og dermed give ham adgang til de senere led i udvælgelsesprøve EPSO/A/11/03
- 3) Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har deltaget i den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/A/11/03, der i sin første del omfattede tre stopprøver.

Ved skrivelse af 14. maj 2004 meddelte udvælgelseskomitéen sagsøgeren, at hans samlede resultat i disse stopprøver, 44,726 points, ikke var tilstrækkelig til, at han kunne henregnes til de 450 bedst placerede, hvorfor han ikke fik adgang til de efterfølgende prøver.

Ved en efterfølgende skrivelse præciserede udvælgelseskomitéen overfor samtlige kandidater, at resultaterne af stopprøverne var blevet fastlagt, efter at udvælgelseskomitéen selv havde annulleret fem spørgsmål i disse prøver (spørgsmål nr. 17 i prøve A, spørgsmål 4 og 20 i prøve B, og spørgsmål nr. 45 og 52 i prøve C).

Sagsøgerens anmodning til udvælgelseskomitéen om genbehandling og dennes klage til EPSO blev afvist. I disse to skrivelser anmodede sagsøgeren om, at yderligere to spørgsmål i prøve A (spørgsmål nr. 11 og nr. 36) blev annulleret, idet de var fejlagtige, ulogiske og uforståelige, hvorved han ville opnå et resultat, der ville henføre ham under de 450 bedste kandidater og give ham adgang til de efterfølgende led i prøven. De to skrivelser blev afvist.

Sagsøgeren gør til støtte for sine påstande gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om ligebehandling i personalevedtægtens artikel 5, stk. 3.

**Sag anlagt den 17. februar 2005 af Den Italienske Republik
mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-82/05)

(2005/C 93/74)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 17. februar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Den Italienske Republik ved Avvocato dello Stato Antonio Cingolo.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Skrivelsen af 8. december 2004, reference D(2004)12075, vedrørende Kommissionens betaling af beløb, som afviger fra det beløb, der er ansøgt om inden for rammerne af støtteordningen POR Campania, støtteanmodning nr. 2004 2245, annulleres, for så vidt som Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik – Interventioner på Cypern, i Grækenland, Italien, Malta, Ungarn og Nederlandene har truffet følgende afgørelse: »Som anført i Økonomiministeriets skrivelse nr. 0037474 af 25. november 2004 er et beløb på 1 994 835 EUR ikke blevet anerkendt som støtteberettiget inden for rammerne af foranstaltning 4.2, idet det svarer til forskud på støttebeløb, der er udbetalt efter den 19. februar 2003, eller inden for rammerne af støtteordninger, der udløb efter denne dato, og hvilke beløb ikke er blevet anvendt af den endelige modtager til betaling af faktiske udgifter«.
- Samtlige andre foranstaltninger, der har tilknytning til eller ligger til grund for de anfægtede retsakter, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale alle omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-345/04, Den Italienske republik mod Kommissionen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 23.10.2004, s. 55.

III

(Oplysninger)

(2005/C 93/75)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 82 af 2.4.2005

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 69 af 19.3.2005

EUT C 57 af 5.3.2005

EUT C 45 af 19.2.2005

EUT C 31 af 5.2.2005

EUT C 19 af 22.1.2005

EUT C 6 af 8.1.2005

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
